

W A R S Z A W A

13-23.04

eurazjafestiwal.com

**F I L M
F E S T I W A L**

kino Luna

kino Atlantic

**Najlepsze filmy świata
premierowo w Polsce!**

Szanowni Państwo,
Drodzy Goście i Uczestnicy!

Mam zaszczyt i ogromną przyjemność powitać Państwa na pierwszej edycji nowego Festiwalu – Eurazja Film Festiwal. Jest to wydarzenie o tyle wyjątkowe, że za jego pośrednictwem zaprezentujemy Państwu kinematografię, z którą nie spotykamy się na co dzień na ekranach polskich kin. A szkoda – sami jesteśmy fanami tych produkcji i chcemy wypełnić tę pustkę poprzez nasz Festiwal. Kino Bałkanów, Bliskiego Wschodu czy Azji Środkowej jest kinem wyjątkowym – odważnym, niekonwencjonalnym, poszukującym nowych sposobów narracji i wyrazów artystycznej ekspresji, a co najważniejsze, poruszającym problemy, których Zachód często nie jest świadomy lub o których nie pamięta. W ramach naszego Festiwalu będą mieli Państwo okazję obejrzeć trzydzieści sześć filmów z tak odległych państw jak: Izrael, Jordania, Kazachstan, Kirgistan, Palestyna czy Syria. Wiele z nich powstało jednak w koprodukcji z krajami europejskimi, m.in. Danią, Francją, Grecją, Hiszpanią, Szwecją czy Włochami, tworząc tym samym produkcje o isticie międzynarodowym rozmachu. Zależy nam na tym, aby popularyzować wiedzę o dorobku tej kinematografii i wyraźnie zaznaczyć rolę, jaką odgrywa we współczesnej kulturze oraz pokazać Państwu właśnie takie filmy – które będą poruszać, budzić emocje, skłaniać do dyskusji i pokazywać świat wielu z nas wcześniej nieznanym, otwierając tym samym nowe horyzonty i przełamując stereotypy.

Chcąc zaprezentować Państwu najbardziej wartościowe produkcje ostatnich lat zdecydowaliśmy się na utworzenie sekcji oscarowej, w ramach której pokażemy filmy, które były oficjalnymi kandydatami swoich krajów do najważniejszej nagrody w świecie filmu. Będą to filmy „Costa Brava, Liban”, „Dwa lwy jadą do

Wenecji”, „Najszczęśliwszy człowiek na świecie”, „Płaczący step”, „Ten obcy”, „Ul”, „Żółty kot”, „Żyły świata”. Wierzymy, że nasz wybór będzie dla Państwa pozytywnym zaskoczeniem, jak też miło spędzonym czasem w kinie.

Mamy nadzieję, że pokazy pierwszej edycji „Eurazji” zapoczątkują nową tradycję i sprawią, że Festiwal na stałe zapisze się w kalendarzu ulubionych wydarzeń kulturalnych naszych widzów, dzięki czemu z każdą kolejną edycją będzie stawał się coraz większym i ważniejszym wydarzeniem.

Jako Dyrektor Festiwalu dziękuję twórcom, którzy zaprezentują swoją twórczość w ramach Festiwalu Eurazja, Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej, który zaufał nam i wsparł nasze przedsięwzięcie, partnerom i patronom medialnym, którzy wsparli nas w organizacji i promocji wydarzenia i umożliwili nam dotarcie z najlepszymi produkcjami ostatnich lat do Polski oraz wszystkim widzom obecnym na naszych pokazach – to dla Państwa stworzyliśmy „Eurazję” i mam nadzieję, że ten szczególnie Festiwal stanowiący unikalne w swojej skali wydarzenie dostarczy Państwu mnóstwa niezapomnianych przeżyć, a wybrane przez nas tytuły spełnią Państwa oczekiwania i na długo pozostaną w pamięci. Słowa podziękowania kieruję również do wszystkich tych, bez których zaangażowania i wsparcia start Festiwalu nie byłby możliwy – do Artura, odpowiedzialnego za program, pracowników, wolontariuszy, mediów i wszelkich innych sprzyjających naszemu przedsięwzięciu osób i instytucji. Gorąco zapraszam na festiwalowe projekcje i życzę Państwu fantastycznych seansów oraz niezapomnianych wrażeń.

Do zobaczenia w kinie!

Malgorzata Szlagowska
Dyrektor Festiwalu Eurazja

Ladies and gentlemen, dear guests and participants!

I'm honoured and delighted to welcome you to the first edition of a new festival – Eurasia Film Festival. It's a unique occasion to get to know cinematography that is hardly ever present in Polish cinemas. It's a shame because we are fans of these films and as such we want to fill this gap with our festival. Cinema of the Balkans, the Middle East, and the Central Asia is exceptional: brave, unconventional, searching for new ways of narration and artistic expression, and most importantly, bringing up problems the West is not aware of or doesn't remember about. During our festival you'll be able to watch 36 films from distant countries like Israel, Jordan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Palestine and Syria, among others. Many of them are co-productions with European countries, like Denmark, France, Greece, Spain, Sweden or Italy, making them titles of international scale. It's important for us to popularise knowledge about this cinematography's attainment and underline its role in modern culture. We want to show you films that will be moving, emotional, provoking discussions, and presenting a world many of us didn't know about, thus opening new horizons and challenging stereotypes.

To be able to show you the most valuable productions of recent years we've decided to create an Oscar section comprising films that were official submissions to the most important film award. These will be "Costa Brava, Lebanon", "Two Lions to Venice", "The Happiest Man in the World", "The Crying Steppe", "The Stranger", "Hive", "Yellow Cat", and "Veins of the World". We believe our selection will be a positive surprise and an enjoyable time spent at the cinema. I hope screenings during the first edition of Eurazja will be the beginning of a new tradition and the festival

itself will become a staple in the calendar of cultural events of Warsaw viewers. Thanks to that it will be able to expand and become more important.

As the festival director I would like to thank the filmmakers for presenting their works, the Polish Film Institute for trusting and supporting us, our partners and media patrons for helping us organise and promote the event and enabling us to bring the best films of recent years to Poland. I also thank all the viewers that will be present at our screenings. We've made Eurasia for you and I hope that this unique festival will bring you unforgettable experience and the chosen titles will meet your expectations and will linger in your memory for a long time. I would also like to acknowledge the engagement and support of all the people that have made this festival possible: Artur who's responsible for the programme, employees, volunteers, media, and all other people and institutions supporting us in any way. I warmly invite you to attend festival screenings and wish you fantastic and unforgettable experience.

See you at the cinema!

Małgorzata Szlagowska
Director of Eurasia Film Festival

Ktoś kiedyś powiedział, że kino jest jak kosmos - stale się rozszerza, a my cyklicznie odkrywamy nowe planety. Festiwal Eurazja pozwoli nam odkryć kilka takich planet: kino Bałkanów, Bliskiego Wschodu oraz krajów, które odzyskały niepodległość po rozpadzie ZSRR. Filmy z tamtych części świata stają się odbiciem tego, co dzieje się w tych regionach geograficznych. Pozwalają zrozumieć nam, z czym mierzą się poszczególne społeczeństwa, a także przyjrzeć się, jak wygląda ich codzienność i styl życia. I mimo różnic da się zauważyć, że łatwo się nam w Polsce w tych filmach przejrzeć.

Filmowcy i filmowczynie tworzą swoje artystyczne wypowiedzi w momencie, kiedy dochodzi do ważnych przemian społecznych. Tradycja ściąga się z nowoczesnością, zastanie w utartych strukturach ustępuje miejsca otwartości, a patriarchyta osłabia się pod naporem ruchów emancypacyjnych. Świetnie widać to w naszym programie, w którym znalazło się miejsce i na gejowski komediodramat z Turcji („RSVP”), i na feministyczne opowieści - o odkrywaniu kobiecości wśród bajecznych krajobrazów Chorwacji („Murina”) i o walce o prawo kobiet do stanowienia o sobie w Jordanii („Córki Abdurrahmana”).

Mocno wierzę, że te filmy pozwolą nam się przekonać, że niekiedy nasze wyobrażenia na temat tamtych części świata bywają mylne. Wciąż pokutuje wiele stereotypów, które na Eurazji postaramy się obalić. O jakich stereotypach mowa? Choćby o tym, że filmowcy i filmowczynie cenzurują się w krytyce swoich rządów czy religii. Mocny obraz „Gorące dni” staje się bezpardonowym głosem sprzeciwu wobec rządów Erdoğan w Turcji, opartych na dzieleniu społeczeństwa, mizoginii, ksenofobii i homofobii. „Aż po grób” z Azerbejdżanu i turecki „Nieskazitelna biel” pokazują natomiast,

do czego zdolni są ludzie, którzy za wszelką cenę próbują udowodnić, że są posłusznymi wykonawcami woli Boga. Nasz festiwal będzie też okazją do zapoznania się z historią poszczególnych krajów. Jak w „Płaczącym stepie”, w którym twórcy mierzą się z zapomnianym dziś epizodem wielkiego głodu na terytorium Kazachstanu. A twórcy „Metronomu” wracają do czasu komunizmu w Rumunii, żeby przyjrzeć się, jak system ogranicza wolność jednostki. Z kolei film „Wiszące ogrody” pokazuje, czym jest życie w Iraku, który przez kilkanaście lat był wyniszczany przez wojnę.

Nie zabraknie również na Eurazji kina oryginalnego, które opowiada o wydarzeniach za pomocą formy. Bajecznie kolorowy „Górski czasnek” z dziecięcymi aktorami pozwala odkryć niesamowite krajobrazy Kazachstanu. „ILLYRICVM” udowadnia, że o starożytnej historii Bałkanów można mówić dowcipnie i w nietypowym kostiumie. „Dwa lwy do Wenecji” przypominają, jak sprytnie można łączyć fikcję z rzeczywistością, a „Wszystkie oczy precz” - że o seksualności nie powiedzieliśmy jeszcze w kinie wszytkiego.

Nie zabraknie też u nas polskich połączeń z obszarami geograficznymi, które stanowią trzon programu. Pokażemy Państwu polsko-turecką koprodukcję „Lampart z Ankary”, który powstał m.in. w zoo w Poznaniu, a także „Duszę bez adresu” - medytacyjny film mieszczący w Polsce od kilkunastu lat Hamida Ibadullayeva.

Zapraszam Państwa w tę niezwykłą podróż!

Artur Zaborski
Dyrektor Programowy Festiwalu Eurazja

Someone once said that cinema is like the cosmos – it keeps expanding and we regularly discover new planets. EEurasia Film Festival will let us discover a few such planets: cinema of the Balkans, the Middle East, and the states that gained independence after the dissolution of the Soviet Union. Films from these parts of the world reflect what happens in these geographical regions. They help us understand what challenges the societies face and take a look at their everyday life and ways of living. And despite all the differences, the Polish people will find their problems relatable.

Filmmakers make their artistic statements during important social changes. Tradition clashes with modernity, old structures give way to openness, and patriarchy weakens under the influence of emancipation movements. It's brilliantly reflected in our programme in which you can find a Turkish gay comedy drama ("RSVP") and feminist stories: about discovering femininity among fabulous landscapes of Croatia ("Murina"), and about women's fight for self-determination in Jordan ("Daughters of Abdul-Rahman").

I strongly believe that these films will help us realise that our convictions about these parts of the world are often false. Stereotypes are very much alive, but we will try to challenge them. What are those stereotypes? For example, the one that filmmakers censor themselves when it comes to criticising their government or religion. The powerful drama "Burning Days" is an unrelenting protest against Erdoğan's rule in Turkey which is based on dividing the society, misogyny, xenophobia, and homophobia. The Azerbaijani "Cold as Marble" and Turkish "Pure White" show what people determined to prove their submission to God's will are capable of.

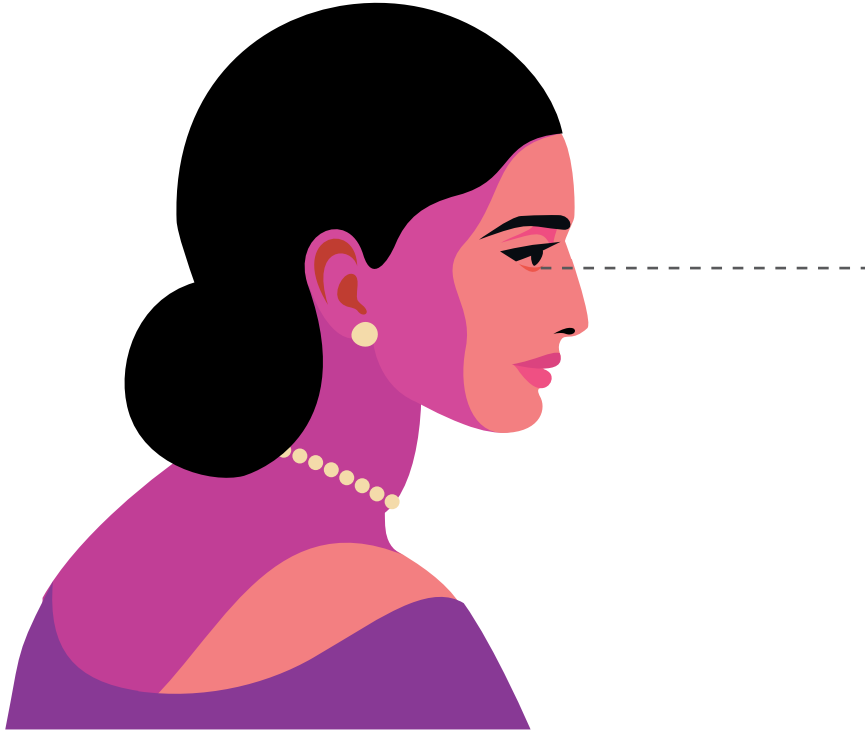
Our festival will give a chance to get to know the history of many different countries. "The Crying Steppe" brings back the forgotten episode of Kazakh famine. Authors of "Metronome" go back in time to communist Romania to show how the system restrains individual freedom. "Hanging Gardens" shows what life in Iraq looks like after years of tormenting war.

Eurasia will also offer titles that use their original form to tell stories. Fabulously colourful "Mountain Onion" with child actors lets us discover incredible Kazakh landscapes. "IL-LYRICVM" proves that you can use humour and unusual costume to talk about the ancient Balkan history. "Two Lions to Venice" remind us how cleverly you can combine fiction with reality, while "All Eyes Off Me" – that cinema hasn't said everything about sexuality yet.

We haven't forgotten about connections between Poland and geographical regions we focus on. We will present the Polish-Turkish co-production "Anatolian Leopard" that was made in the Poznań zoo, and "Soul of Nowhere", a meditation film by Gamid Ibadul-layev based in Poland since 2005.

You're welcome to join us in this incredible journey!

Artur Zaborski
Program Director of Eurasia Film Festival

FILMY FILMS

C O L D A S M A R B L E

Tytuł filmu oryginalny:

Mərmər soyuğu

Reżyseria: Asif Rustamov

Kraj produkcji / koprodukcji:

Azerbejdżan, Francja

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 88 min

Gatunek: Dramat / Thriller / Czarna komedia

Original title: Mərmər soyuğu

Director: Asif Rustamov

Countries of origin: Azerbajdżan,
France

Year: 2022

Run time: 88 min

Genre: Drama / Thriller / Black comedy

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF „Eurasia” w Almatyach:

Najlepszy reżyser

2022 Tallinn Black Nights Film Festival:

Najlepszy aktor

2022 MFF w Indiach (Goa), Nominacja:

Złoty Paw

Awards and nominations:

2022 Eurasia International Film Festival in
Almaty: Best Director

2022 Tallinn Black Nights Film Festival: Best
Actor

2022 International Film Festival of India
(Goa), Nomination: Golden Peacock

W swoim drugim filmie Asif Rustamov do typowego dla swej twórczości dramatu dokłada elementy thrillera i czarnej komedii. Główny bohater (Elshen Esgerov) jest sfrustrowanym, niespełnionym artystą, który pracuje jako rytownik nagrobków, a prywatnie wciął się w romans z atrakcyjną przewodniczką muzealną (Natavan Abbasli), zamężną z wiecznie nieobecny biznesmenem. Ta rutyna zostaje zachwiana wraz z niespodziewanym pojawieniem się ojca protagonisty (Gurban Ismailov), odsiadującym dotąd wyrok za zamordowanie swojej żony. Intrygujące dzieło, w którym każdy z trojga bohaterów ma coś do ukrycia, wyróżnia się znakomitym aktorstwem. Rewelacyjny jest przede wszystkim Ismailov, który na festiwalu Black Nights w Tallinie otrzymał nagrodę dla najlepszego aktora za „potężną i pełną niuansów kreację cynicznego i manipulatorskiego ojca”. Ale trudno też sobie wyobrazić innych aktorów w rolach zakazanych kochanków, mimo że Esgerov o niepospolitej fizjonomii oraz zjawiskowa Abbasli trafili na plan niecały miesiąc przed rozpoczęciem zdjęć. Wszystko dlatego, że oryginalna obsada wycofała się w ostatniej chwili, prawdopodobnie z powodu scen erotycznych. Te rzeczywiście są niespotykane śmiało, jak na muzułmańskie w duchu kino z Azerbejdżanu, tradycyjnie stroniące od nagoci. Jednak to tylko czyni „Aż po grób” jeszcze bardziej fascynującym.

Autor opisu: Piotr Dobry

In Asif Rustamov's second feature, drama, a genre typical of his work, is enriched with elements of thriller and black comedy. The protagonist (played by Elshen Esgerov) is a frustrated and unfulfilled artist working as a tombstone engraver. He's entangled in a relationship with an attractive museum guide (Natavan Abbasli) who is married to an often-absent businessman. This routine is broken by a sudden reappearance of the protagonist's father (Gurban Ismailov), released from prison after doing time for the murder of his wife. This intriguing film, in which each character has something to hide, is brilliantly acted. Ismailov, awarded at Tallinn Black Nights Film Festival for "his powerful and nuanced performance as the mean and manipulative father", is especially convincing. It's also difficult to imagine different actors in the roles of the forbidden lovers, even though uncommonly looking Esgerov and exceptionally beautiful Abbasli had been hired just under a month before the shooting began. The original cast had resigned at the last moment, probably because of the erotic scenes. These are indeed rather explicit for Azerbaijani cinema, known for its faithfulness to Muslim tradition and avoidance of nudity. But this makes "Cold As Marble" all the more fascinating.

Author: Piotr Dobry

Asif Rustamov – jeden z najważniejszych azerbejdżańskich twórców młodego pokolenia, wyspecjalizowany w dramatach psychologicznych. Zastąpił jako scenarzysta Ilgara Najafa („Granatowy sad”, „Czerwony ogród”, „Sughra i jej synowie”). Za kamerą debiutował dziełem „W dół rzeki”. Nagrodzony na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym „Eurasia” w Almaty, to jego drugi projekt reżyserski. W jego filmach jak echo powraca topos ojca.

Asif Rustamov – one of the most important young Azerbaijani directors, specialising in psychological dramas. He gained fame as a screenwriter of Ilgar Najaf's films ("Pomegranate Orchard", "Red Garden", "Sughra's Sons"). He debuted as a director with "Down the River". "Cold As Marble", awarded at Eurasia International Film Festival in Almaty, is his second feature. A father figure is a recurring motif in his films.

BRUDNO, TRUDNO, NIEBEZPIECZNIE

DIRTY, DIFFICULT, DANGEROUS

Tytuł filmu oryginalny: Dirty, Difficult, Dangerous

Reżyseria: Wissam Charaf

Kraj produkcji / koprodukcji: Francja, Włochy, Liban, Katar

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 85 min

Gatunek: Dramat społeczny

Original title: Dirty, Difficult, Dangerous

Director: Wissam Charaf

Countries of origin: France, Italy, Lebanon, Qatar

Year: 2022

Run time: 85 min

Genre: Social problem film

Nagrody i wyróżnienia:

2023 MMF w Palm Spring: Nagroda za przekraczanie granic

2022 MFF w Wenecji: Nagroda Europa Cinemas Label

2022 MFF w Hamburgu: Nagroda Krytyki – Specjalne Wyróżnienie

2022 Entrevues Film Festival: Nagroda publiczności

Awards and nominations:

2023 Palm Springs International Film Festival: Bridging the Borders Award

2022 Venice Film Festival: Europa Cinemas Label Award

2022 Hamburg Film Festival: Critics Award: Special Mention

2022 Entrevues Film Festival: Audience Award

On jest uchodźcą z Syrii. Całymi dniami przemierza ulice Bejrutu jako forpoczta ciężarówki zbierającej złom. Anonsuje więc monotonnym tonem, że mieszkańcy mogą oddawać niepotrzebne „żelazo, miedź, baterijki”. Zarobione pieniądze nie starczą nawet na wyjście z kryzysu bezdomności. Ona przyjechała do Libanu z Etiopii. Jest domową opiekunką starszego wojskowego, który pogrąża się w odmętach demencji. Dziewczyna nawet go lubi, dopóki poszarpane połączenia neuronów nie podpowiedzą seniorowi, że jako wampir musi znaleźć sobie ofiarę. Oboje są obywatelami drugiej kategorii. Ahmed stale spotyka się z niechęcią wobec Syryjczyków. Tu ktoś go zaczepi na ulicy, tam ochroniarz nie wpuści do pośredniaka. Pozostaje systemowo poszkodowany - jedynie uchodźców z jego kraju obowiązuje godzina policyjna. Paszport Mehdi zaś skonfiskował przemytnik imigrantów. Nie pozostawia on złudzeń: stała się współczesną niewolnicą. I jeszcze jedno: podludzie nie mają prawa do miłości. Najwyżej do pokątnego seksu w opustoszałej uliczce.

Reżyser, Wissam Charaf, uważnie obserwuje kolejne kręgi piekieł nietolerancji, braku perspektyw, wykluczenia. Jednak ucieka od sepeznego realizmu. Film przypomina okrutną, ale niepozabawioną poczucia humoru, współczesną baśń. Mehdia i Ahmed chcą jedynie normalnie żyć, pracować, kochać. W swoim milczeniu, ale i czystości ducha, przypominają nieco bohaterów kina Akiego Kaurismakiego. Z jedną różnicą: nawet w pogrążonej w kryzysach Europie łatwiej jest wskrzesić w ludziach nadzieję i resztki solidarności. Na polepionym z trudnej historii Bliskim Wschodzie Charaf znajduje morze bólu. I jedno czyste uczucie.

Autor opisu: Krzysztof Kwiatkowski

Ahmed is a Syrian refugee. He spends his days roaming Beirut streets as a vanguard of a lorry collecting scrap metal. With his monotonous voice he announces that residents can give away unwanted "iron, copper, batteries". The money he earns is not enough for him to find a stable place to live. Mehdia has come to Lebanon from Ethiopia and works as an elderly military man's housemaid. The man suffers from dementia, which doesn't stop the girl from liking him. At one point, however, his broken synapses convince him he's a vampire who must find himself a victim. Both Ahmed and Mehdia are second-class citizens. He faces hostility towards Syrians and is either picked on while walking on the street or denied entry to a job centre. He's discriminated against by the system which makes Syrian refugees the only ones subject to curfew. Mehdia's passport has been confiscated by a migrant smuggler. She's left with no illusion that she's something more than a contemporary slave. One more thing: inferior people don't have the right to love. The only thing they can get is an illicit sexual encounter in the backstreet.

Director Wissam Chara is a keen observer of subsequent circles of hell: intolerance, lack of perspectives, and exclusion. He manages to escape sombre realism, though. His film resembles a modern fairy tale, cruel but not deprived of humour. Mehdia and Ahmed just want to work, love, and live a normal life. In their silence they are similar to Aki Kaurismaki's characters. But there's one difference: it's easier to rekindle hope and remnants of solidarity in Europe hit by crises than in the Middle East which deals with a difficult past. All Chara finds in the latter is a sea of sorrow. And one pure feeling.

Author: Krzysztof Kwiatkowski

Wissam Charaf – libańsko-francuski reżyser, scenarzysta i dziennikarz związany z telewizją Arte. W kinie obserwuje podziały i mentalność współczesnego Libanu. Za „Brdne, trudne, niebezpieczne” odebrał m.in. nagrodę European Cinemas Label na festiwalu w Wenecji.

Wissam Charaf – a Lebanese-French director, screenwriter and journalist working for the TV channel ARTE. In his work he portrays divisions and mentality of present-day Lebanon. "Dirty, Difficult, Dangerous" was awarded at multiple film festivals, including Venice Film Festival.

COSTA BRAVA, LIBAN

COSTA BRAVA, LEBANON

Tytuł filmu oryginalny: Costa Brava, Libanon

Reżyseria: Mounia Akl

Kraj produkcji / koprodukcji: Liban, Francja, Hiszpania, Szwecja, Dania, Norwegia, Katar

Rok produkcji: 2021

Czas trwania: 106 min

Gatunek: Dramat

Original title: Costa Brava, Lebanon

Director: Mounia Akl

Countries of origin: Lebanon, France, Spain, Sweden, Denmark, Norway, Qatar

Year: 2021

Run time: 106 min

Drama: Drama

Mounia Akl – reżyserka i scenarzystka libańskiego pochodzenia. Filmowy fach zdobyła na Uniwersytecie Columbia. „Costa Brava, Liban” to jej pełnometrażowy debiut.

Mounia Akl – a director and screenwriter born in Lebanon. She holds an MFA in Directing from Columbia University. “Costa Brava, Lebanon” is her feature debut.

Obys trafił do nieba na pół godziny, zanim diabeł dowie się, że nie żyjesz. Diabeł albo rząd, na jedno wychodzi. I wcale nie musi wiedzieć o twoim istnieniu, wystarczy, że za-chce zmienić raj w piekło. Na przykład zrobi z niego wysypisko odpadów. To przypadek rodziny, która wyniosła się z zaśmieconego, toksycznego Bejrutu tylko po to, aby toksyny i śmierci dotarły do ich nowego domu. Ojciec aktywista, matka piosenkarka, babcia i dwie córki, starsza i młodsza. Ich arkadią była siel-ska okolica w górach. Poszczęściło im się na tyle, że spędzili tam znacznie więcej niż pół godziny, bo aż osiem czystych, ekologicz-nych lat. Teraz jednak koniec – robotnicy muszą robić swoje. Wbrew pozorom nie jest to prosta historia o starciu ludzi z systemem, o jawnej podłości, o apokalipsie. To opowieść o rodzinie, a w rodzinie nic nie bywa proste. Cywilizacja zakłóca spokój bohaterów także w tym sensie, że przynosi im pokusy. Gniewa to ojca, pełniącego funkcję surowego, restryk-cyjnego boga. Stopniowo wychodzi na jaw przewrotność fabularnego konceptu. Pączku-ją pytania. Czy ten raj naprawdę był rajem? A jeśli był, to czy ciągle nim jest? Czy nadej-scie intruzów było katalizatorem dojrzewają-cego konfliktu?

Autor opisu: Piotr Mirski

May you be in heaven a full half-hour before the devil knows you're dead. The devil or the government, same difference. And it doesn't have to know you exist. It's enough for it to change paradise into hell. For example, by making it a landfill site. This is a case of a fam-ily who had left littered and toxic Beirut just to see toxins and rubbish reach their new home: a father who is an activist, a mother who is a singer, grandma and two daughters, an older one and a younger one. Their Arcadia used to be an idyllic location in the mountains. They were lucky enough to spend not a full half-hour, but eight clean, ecological years there. But this is it, the workers have to do their job. However it may sound, it's not a simple sto-ry of people confronting the system, of open meanness, of apocalypse. This is a tale of a family and there's nothing simple about a fam-ily. Civilisation disrupts their peace also in a sense that it tempts them. It angers the father who is a harsh and repressive god. Gradually, the perversity of the plot concept becomes ap-parent. Questions multiply. Was this paradise really a paradise? And if it was, is it still it? Did the arrival of the intruders catalyse an already growing conflict?

Author: Piotr Mirski

Nagrody i wyróżnienia:

- 2021 MFF w Wenecji: Nagroda Specjalna – Nagroda Fundacji „Persona, Lavoro, Ambiente” za film o tematyce dotyczącej środowiska lub pracy
- 2021 MFF w Toronto: Nagroda NETPAC
- 2021 FF w Al-Dżunie: Nagroda FIPRESCI, Zielona Gwiazda
- 2021 FF w Londynie: Nagroda publiczności
- 2021 Festiwal Filmów Europejskich w Sewilli: Wielka Nagroda Jury

Awards and nominations:

- 2021 Venice Film Festival: Foundation “Persona, Lavoro, Ambiente” Award for its treatment of issues related to the environment and work
- 2021 Toronto International Film Festival: NETPAC Award
- 2021 El Gouna Film Festival: FIPRESCI International Critics Prize, Green Star
- 2021 London Film Festival: Audience Award
- 2021 Seville European Film Festival: Grand Jury Award

CÓRKI ABDULRAHMANA

DAUGHTERS OF ABDUL-RAHMAN

Tytuł filmu oryginalny:

Banat Abdulrahman

Reżyseria: Zaid Abu Hamdan

Kraj produkcji / koprodukcji:

Jordania, USA, Katar

Rok produkcji: 2021

Czas trwania: 112 min

Gatunek: Dramat / Komedia

Original title: Banat Abdulrahman

Director: Zaid Abu Hamdan

Countries of origin: Jordan, USA, Qatar

Year: 2021

Run time: 112 min

Genre: Drama / Comedy

Nagrody i wyróżnienia:

2022 FEST New Directors/New Films

Festival: Nagroda publiczności

2021 MFF w Kairze: Nagroda

publiczności

2021 Beirut International Women Film

Festival: Nagroda specjalna jury

Awards and nominations:

2022 FEST New Directors/New Films

Festival: Audience Award

2021 Cairo International Film Festival:

Youssef Cherif Rizkallah

Audience Award

2021 Beirut International Women Film

Festival: Special Jury Mention

Nieoczekiwane zaginięcie starego, niedołęz- nego ojca staje się pretekstem do opowie- dzenia historii losów czterech kobiet, jego dorosłych córek. Siostry różnią się od siebie, w zasadzie na każdy z możliwych sposobów: wiekiem, wyborem modelu życia, religijnością, wrażliwością, stanem cywilnym, temperamen- tem. Zniknięcie ojca wyzwała w nich napięcia i frustracje, które towarzyszą rodzinnym re- lacyjom od lat. W toku rozwoju fabuły okazu- je się, że w zasadzie każda z kobiet krywa przed innymi jakieś tajemnice. Kryzysowa sy- tuacja sprawia, że siostry poznają się niejako od nowa: tym razem w dorosłym, dojrzałym życiu, na zawsze odchodząc od ukształtowa- nych jeszcze w dzieciństwie więzi. Konser- watywne otoczenie oczekuje od kobiet pod- porządkowania się przyjętym powszechnie regułom, jednak siostry znajdują w sobie siłę, żeby obronić to, co jest dla nich naprawdę ważne. Wydaje się, że film spokojnie zdaje test Bechdel-Wallace, który jest używany jako wskaźnik aktywnej obecności kobiet w tre- ściach kultury. Polega on na tym, że w filmie muszą pojawić się co najmniej dwie postaci kobiece (posiadające imiona), które prowa- dzą ze sobą rozmowę, a jej tematem jest coś innego niż mężczyźni. Tu kobiety rozmawiają o swoich potrzebach, marzeniach, rozczaro- waniach, frustracjach, i w tym kobiecym kręgu rodzi się siła oraz nadzieja na przyszłość.

Autor opisu: Anna Taszycka

A sudden disappearance of an old, disabled father is a pretext to tell a story of four women, his adult daughters. The sisters differ from one another in every possible aspect: age, way of life, religiousness, sensitivity, marital status, and temperament. The disappearance of the father triggers strains and frustrations which have been present in the familial relations for years. Gradually, we learn that practically each woman hides secrets from others. The crisis makes the sisters get to know one another one more time, this time in an adult, mature life, and forever abandon the ties that formed between them in their childhood. Conservative community expects them to submit to commonly accepted rules, but the sisters find their strength to defend what's really important to them. It seems the film passes the Bechdel-Wallace test which is used as an indicator of active presence of women in cultural works. It means that a film needs to show two named women conversing with each other about something other than men. Here the women talk about their needs, dreams, disap- pointments, and frustrations. In this circle of women, strength and hope for the future are born.

Author: Anna Taszycka

Zaid Abu Hamdan – pochodzi z Jordanii, na swoim koncie ma pracę zarówno jako producent, scenarzysta, jak i reżyser filmowy i telewizyjny. W 2009 roku założył firmę produkcyjną Zaha Productions.

Zaid Abu Hamdan – comes from Jordan. He's a producer and screenwriter, as well as a film and TV director. In 2009 he founded a production company Zaha Productions.

CZARNA NOC

BLACK NIGHT

Tytuł filmu oryginalny: Karanlık Gece

Reżyseria: Özcan Alper

Kraj produkcji / koprodukcji: Turcja

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 115 min

Gatunek: Thriller / Kryminał

Original title: Karanlık Gece

Director: Özcan Alper

Country of origin: Turkey

Year: 2022

Run time: 115 min

Genre: Thriller / Crime

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF w Ankarze: Najlepszy film,
Najlepszy reżyser, Specjalne
wyróżnienie jury

2022 MFF Golden Orange w Antalyi:
Najlepszy film, Najlepszy
scenariusz

2022 MFF Bosphorus w Stambule:
Najlepszy reżyser, Najlepszy
aktor

Awards and nominations:

2022 Ankara International Film Festival:
Best Film, Best Director, Special
Award of the Jury

2022 Antalya Golden Orange Film
Festival: Best Film, Best
Screenplay

2022 Bosphorus Film Festival: Best
Director,
Best Actor

„Czarna noc” jest trzymającym w napięciu thrillerem kryminalnym śledzącym losy Ishaka - muzyka grającego w nocnych klubach w Anatolii. Po latach rozłąki bohater musi wrócić do rodzinnego miasta. Powodem jest pożegnanie z umierającą matką. Jego wieloletnia banicja spowodowana była tajemniczym zaginięciem mężczyzny, do którego doszło przed ośmiu laty. W tragiczne wydarzenie zamieszani byli jego przyjaciele, ukochana dziewczyna, a nawet urzędnicy. Potem lokalną społeczność opanowała zмова milczenia. Cisza staje się ciężarem, gdy okazuje się, że wszyscy mają krew na rękach. Pojawia się wiele pytań, na które nie ma odpowiedzi. Aby poznać swoją tożsamość, Ishak musi zanurzyć się w przeszłość i wrócić do miejsca, w którym się urodził.

Reżyser Özcan Alper ilustruje samotność współczesnego artysty, umieszczając swojego bohatera w mikrokosmosie pełnym sprzeczności religijnych, społecznych i politycznych, bo takie właśnie jest owo tureckie miasteczko. Ważną rolę w filmie pełni nieokreślona górská natura Anatolii. „Czarna noc” jest złożoną historią walki dobra ze złem, gdzie nikt nie jest całkowicie niewinny.

Autor opisu: Marcin Radomski

“Black Night” is a suspenseful crime thriller telling the story of Ishak, a musician playing in night clubs in Anatolia. He needs to go back to his hometown after years of absence. The reason is saying goodbye to his dying mother. His long-time banishment was caused by a mysterious disappearance of a man that had happened eight years earlier. His friends, his dear girlfriend, and even officials were all involved in this tragic event. There’s been a conspiracy of silence in the local community ever since. The silence becomes a burden when it turns out that everyone has blood on their hands. Questions with no answers arise. In order to find his identity, Ishak must go back to the past and to the place he was born in.

Director Özcan Alper illustrates the loneliness of a contemporary artist placing his protagonist in a microcosm full of religious, social, and political contradictions. This is what this small Turkish town is like. Untamed mountain landscape of Anatolia plays an important role here. “Black Night” is a complex story of a battle between good and evil in which no one is entirely innocent.

Author: Marcin Radomski

Özcan Alper – turecki reżyser i scenarzysta. Znany z filmów takich jak: „Jesień”, „Opowieści z Kars”, „Burza namiętności” czy „Festiwal pieśniarzy”. Zdobywca wielu nagród na festiwalach filmowych na całym świecie.

Özcan Alper – a Turkish director and screenwriter. Known for films “Autumn”, “Tales from Kars”, and “The Festival of Troubadours”. He won multiple awards at international film festivals.

DUSZA BEZ ADRESU

SOUL OF NOWHERE

Tytuł filmu oryginalny: Soul of nowhere

Reżyseria: Gamid Ibadullayev

Kraj produkcji / koprodukcji: Polska, Azerbejdżan

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 70 min

Gatunek: Dramat psychologiczny / Slow cinema

Nagrody i wyróżnienia:

2023 MFF w Dhace: Najlepszy film

Original title: Soul of nowhere

Director: Gamid Ibadullayev

Countries of origin: Poland, Azerbaijan

Year: 2022

Run time: 70 min

Gatunek: Psychological drama / Slow cinema

Awards and nominations:

2023 Dhaka International Film Festival: Best Film

Gdzieś między snem i rzeczywistością, w małej chatce pośrodku niczego, malarz (Maurycy Wolf) konfrontuje się z twórczą blokadą. W jego artystycznych staraniach towarzyszy mu jego partnerka (Justyna Fabisiak), bezradnie obserwująca go w jałowej próbie stworzenia arcydzieła. Mimo bycia w kwiecie wieku, malarz nie może strząsnąć z siebie apatii i poczucia bezsensu tego, co robi, a jego sztaluga, mimo wielogodzinnych prób, nie zapełnia się. Drewniany domek zaczyna odbijać psychikę bohatera, zapełniając się postaciami kobiet jego życia, z których każda na swój sposób próbuje pomóc artyście i przypomnieć mu to, kim był w przeszłości. W swoim pełnometrażowym debiucie Gamid Ibadullayev, artysta audiowizualny z Azerbejdżanu, który od siedemnastu lat mieszka w Polsce, umiejscawia figurę artysty w czyścisku braku weny i poszukuje powodów, dla których człowiek wyłącza się z życia. Film jest przepelniony symbolami kontemplacji na temat depresji i schyłku energii twórczej człowieka, a także medytacją nad wpływem przeszłości na naszą teraźniejszość. Ibadullayev wypełnia minimalizm swego filmu pięknymi czarno-białymi zdjęciami i atmosferyczną kaukaską muzyką, tworząc poetycki obraz śmierci i odrodzenia się tytułowej duszy autora.

Autor opisu: Bartek Tesarz

Somewhere between dream and reality, in a small cottage in the middle of nowhere, a painter (Maurycy Wolf) confronts a creative block. In his artistic endeavors he is accompanied by his partner (Justyna Fabisiak), helplessly watching him in a futile attempt to create a masterpiece. Despite being in the prime of his life, the painter cannot shake off the apathy and sense of the futility of what he is doing, and his easel, despite many hours of trying, does not fill up. The wooden house begins to reflect the protagonist's psyche, filling up with the characters of the women of his life, each of whom, in their own way, tries to help the artist and remind him of who he was in the past. In his full-length debut, Gamid Ibadullayev, an audiovisual artist from Azerbaijan who has been living in Poland for seventeen years, places the figure of the artist in the purgatory of lack of inspiration and looks for the reasons why a man shuts down from life. The film is filled with symbols of contemplation on depression and the decline of human creative energy, as well as meditation on the impact of the past on our present. Ibadullayev fills the minimalism of his film with beautiful black-and-white cinematography and atmospheric Caucasian music, creating a poetic image of the death and rebirth of the author's eponymous soul.

Author: Bartek Tesarz

Gamid Ibadullayev – artysta audiowizualny pochodzenia azerskiego, absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Baku oraz Akademii Filmu i Telewizji w Warszawie. Jego dzieła były wystawiane w polskich, niemieckich, azerskich i tureckich galeriach sztuki. W swojej twórczości łączy malarstwo, fotografię, rzeźbę, video-art i muzykę.

Gamid Ibadullayev – audiovisual artist of Azerbaijani origin, graduate of the Azerbaijan State Academy of Fine Arts in Baku and the Film and Television Academy in Warsaw. His works have been exhibited in Polish, German, Azerbaijani and Turkish art galleries. In his work he combines painting, photography, sculpture, video-art and music.

DWA LWY JADĄ DO WENECJI

TWO LIONS TO VENICE

Tytuł filmu oryginalny:

Dy Luanë drejt Venecias

Reżyseria: Jonid Jorgji

Kraj produkcji / koprodukcji: Albania, Czechy, Wielka Brytania, Włochy

Rok produkcji: 2020

Czas trwania: 90 min

Gatunek: Komedia / Dramat / Kino drogi

Original title: Dy Luanë drejt Venecias

Director: Jonid Jorgji

Countries of origin: Albania, Czechia, United Kingdom, Italy

Year: 2020

Run time: 90 min

Genre: Comedy / Drama / Road movie

Nagrody i wyróżnienia:

2022 Albański kandydat do Oscara

Awards and nominations:

2022 Albanian submission to the Oscars

Dwa Lwy Jadą Do Wenecji - to tytuł filmu i zwięzły zarys jego akcji. Scenarzysta i reżyser Jonid Jorgji opowiedział w nim o podróży na ceremonię wręczenia nagród na festiwalu filmowym w Wenecji.

Udają się na niego dwaj uznani albańscy filmowcy, którzy już na początku podróży spotykają dwie atrakcyjne gwiazdki filmów dla dorosłych. Panowie są podstarzali, dziewczyny seksowne. Tak zawiązana intryga od razu wymusza łatwy do wyobrażenia ciąg dalszy, ale hola, hola, nie wszystko będzie tu oczywiste, przewidywalne i jednoznaczne. Filmowi Kaçi i Vani oraz Lola i Irina mają przed sobą określony cel, jak przystało na kino drogi. Ale czy zdołają go osiągnąć? Czekają ich rozliczne przeszkody, zwroty akcji i wyzwania, które stawiają pod znakiem zapytania happy end.

Reżyser, dla którego „Dwa Lwy jadą do Wenecji” jest pełnometrażowym debiutem fabularnym, zajmował się wcześniej prowadzeniem agencji kreatywnej, nakręcał krótkie metraże. Teraz już tytułem filmu zapowiedział, że zobaczymy metaforyczną opowieść - bo na weneckim festiwalu gra toczy się o statuetki Złotych Lwów, ale lwy są przecież też synonimem męskości, władzy i siły.

Choć to przede wszystkim satyra na współczesną Albanię oraz szerzej - przemysł filmowy, to film Jorgja jest o indywidualnych wyobrażeniach i pragnieniach. Reżyser sportretował je na tyle celnie, że film został oficjalnym albańskim kandydatem do rywalizacji o Oscara w 2022 roku.

Autor opisu: Agata Saraczyńska

Jonid Jorgji – scenarzysta, reżyser i producent filmowy. Studiował reżyserię filmową i telewizyjną w Tiranie, oraz na Harvard Kennedy School. Prowadził agencję kreatywną Bashkia Tirane. Był autorem programów telewizyjnych oraz krótkich filmów: „Lost days” 2010, „Wedding Day” 2016, „Girls” 2019, „The Sweet Dealer” 2020. „Dwa Lwy Jadą Do Wenecji” to jego pierwszy film pełnometrażowy.

“Two Lions to Venice” is both a title of the film and a concise outline of its plot. Screenwriter and director Jonid Jorgji tells a story of a trip to the awards ceremony at Venice Film Festival.

The two men heading there are Albanian filmmakers who at the very beginning of their journey meet two attractive female stars of adult films. The gentlemen are oldish, and the girls are sexy. Although it implies the plot will follow the very well-known path, not everything will be obvious, predictable, and straightforward. The filmmakers Kaçi i Vani as well as the girls Lola and Irina know precisely where they are going since characters of a road movie should. But will they be able to reach their destination? Numerous obstacles, twists, and challenges call the happy ending into question.

“Two Lions to Venice” is the director’s feature debut. Before he chose to stand behind the camera, he had run a creative agency and made short films. Now the very title of his feature promises a metaphorical tale, because the two lions refer not only to the awards handed at the film festival, but also to the wild animals being synonymous with masculinity, power, and strength.

Although the film is primarily a satire on present-day Albania and its film industry, it also tells about individual ideas and desires. The director had portrayed them so precisely that his film was an official Albanian submission for the Academy Award in 2022.

Author: Agata Saraczyńska

W Jonid Jorgji – a screenwriter, director, and film producer. He studied film and television directing in Tirana and at Harvard Kennedy School. He ran a creative agency Bashkia Tirane. He is an author of TV programmes and short films “Lost Days” (2010), “Wedding Day” (2016), “Girls” (2019), and “The Sweet Dealer” (2020). “Two Lions to Venice” is his feature debut.

THE EXAM

Tytuł filmu oryginalny: Ezmûn
Reżyseria: Shawkat Amin Korki
Kraj produkcji / koprodukcji: Iran, Katar, Niemcy
Rok produkcji: 2021
Czas trwania: 90 min
Gatunek: Dramat

Original title: Ezmûn
Director: Shawkat Amin Korki
Countries of origin: Iran, Qatar, Germany
Year: 2021
Run time: 90 min
Genre: Drama

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF w Santa Barbara: Jeffrey C. Barbakow International Cinema
2022 Castellinaria International Festival of Young Cinema: Three Castles
2021 MFF w Karlowych Warach: Nagroda FIPRESCI

Awards and nominations:

2022 Santa Barbara International Film Festival: Jeffrey C. Barbakow International Cinema
2022 Castellinaria International Festival of Young Cinema: Three Castles
2021 Karlovy Vary International Film Festival: FIPRESCI Prize

Tylko edukacja cię wyzwoli, to jedyna droga, żeby nie utknąć, nie zmarnieć, żeby cokolwiek osiągnąć – tak myśli Kurdyjka Shilan (Avan Jamal). I wie najlepiej, że to prawda. Sama utknęła w nieszczęśliwym, zaaranżowanym małżeństwie, więc zrobi wszystko, by podobny los nie stał się udziałem jej młodszej siostry Rojin (Vania Salar). Jedynym wyjściem są studia, ale żeby się na nie dostać, Rojin musi przystąpić do trudnego egzaminu, a pomoc w jego zdaniu sprowadza się do oszustwa. Trzeba się nieźle wykosztować na gotowe odpowiedzi do zadań i system komunikacyjny, łączący licealistów z podpowiadającymi, ale chętnych nie brakuje, w proceder angażują się całe rodziny. Shilan też nie szczędzi sił ani środków – sprzedaje biżuterię, swój jedyny majątek, a gdy sytuacja ją do tego zmusza, włącza się bezpośrednio w nieetyczne działania egzaminacyjnego podziemia. Mimo ogromnego stresu i emocji na początku wszystko idzie zgodnie z planem, ten jednak się sypie, gdy do akcji wkracza nieustępliwy nauczyciel z misją wykrycia nieprawidłowości. Los Rojin wisi na włosku.

W pełnym napięcia, ale i niepozabawionym specyficznego humoru dramacie, reżyser Shawkat Amin Korki stawia pytania o to, czy można realizować swoje ambicje, przeżywając życie za kogoś i czy da się usprawiedliwić oszustwo, skoro w społeczeństwie przesiąkniętym korupcją nie ma innych szans na sukces.

Autor opisu: Agata Gogołkiewicz

Only education will set you free. It's the only way to achieve something and avoid getting stuck or languishing. This is what a Kurdi named Shilan (played by Avan Jamal) thinks. And she very well knows it's true. She got stuck in an unhappy arranged marriage herself, so she will do anything to spare her younger sister Rojin (Vania Salar) similar fate. The only way is to study, but in order to enrol at university one must pass a difficult exam. To help her sister do that Shilan must cheat. Answers to the exam questions and a communication system connecting candidates with someone whispering the answers cost a huge amount of money. Still, there are many willing to do it; even whole families participate in the scheme. Shilan does everything in her power, too. She sells jewellery, her only property. And when she's forced by the situation, she engages in unethical operations of the exam underground. Despite enormous stress, in the beginning everything goes according to plan. It all falls apart, however, when a determined teacher steps in and undertakes a mission to uncover the irregularities. Rojin's fate hangs by a thread.

In this suspenseful yet full of quirky humour drama, director Shawkat Amin Korki asks whether one can realise their ambitions by living someone else's life, and whether it's possible to justify a fraud when there's no chance of success in a corrupted society.

Author: Agata Gogołkiewicz

Shawkat Amin Korki – przez lata żył na wygnaniu w Iranie, ale pochodzi z irackiego Kurdystanu, któremu poświęcił swoją twórczość. Po powrocie do kraju wyreżyserował i wyprodukował pierwszy film fabularny „Crossing the Dust” (2006), który zdobył wiele międzynarodowych nagród, podobnie jak kolejne, „Wykop” (2009) i „Memories on Stone” (2014).

Shawkat Amin Korki – he was born in Iraqi Kurdistan which is always present in his work. He lived in exile in Iran for many years. After coming back to his homeland, he directed and produced his first feature “Crossing the Dust” (2006) which won many international awards. His next films, “Kick Off” (2009) and “Memories on Stone” (2014), were also recognised at international film festivals.

EXODUS

EXODUS

Tytuł filmu oryginalny: Nezouh
Reżyseria: Soudade Kaadan
Kraj produkcji / koprodukcji: Syria,
Wielka Brytania, Francja
Rok produkcji: 2022
Czas trwania: 103 min
Gatunek: Dramat

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF w Wenecji: Nagroda
Publiczności Armani Beauty,
Nagroda Luigiigo De Laurentiisa
za najlepszy debiut, Nagroda
Lanterna Magica
2022 BIFA: Nominacje – Najlepsze
efekty, Najlepszy pierwszoplanowy
występ aktorski Hala Zein

Original title: Nezouh
Director: Soudade Kaadan
Countries of origin: Syria, United
Kingdom, France
Year: 2022
Run time: 103 min
Genre: Drama

Awards and nominations:

2022 Venice Film Festival: Audience
Award - Armani Beauty, Luigi De
Laurentiis Award for a Debut Film,
Lanterna Magica Award
2022 BIFA: nominations for Best
Effects and Best Lead
Performance: Hala Zein

Osadzona w Damaszku alegoryczna przypowieść o emancypacji kobiet, która dokonuje się pomimo wojennej zawieruchy. 14-letnia Zeina i jej rodzice to jedni z ostatnich mieszkańców miasta, które konflikt zbrojny niemal zrównał z ziemią. Pewnego dnia pocisk wyrwa olbrzymią dziurę w dachu budynku, w którym mieszkają bohaterowie, a ścianę fasadową zamienia w kupę gruzu. Do tej pory zamknięci w swojej twierdzy, rządzonej twarzą ręką przez ojca, od teraz muszą próbować żyć „wystawieni na widok”. Zeina z pomocą młodego chłopaka z sąsiedztwa zaczyna potajemnie wymykać się przez otwór w dachu, przeżywając tym samym pierwsze w życiu powiewy wolności. Rodzina staje przed dylematem: dołączyć do fali uchodźców albo pozostać na swoim i bronić resztek dobytku. Czasu na decyzję jest niewiele, bo z każdą godziną wroga armia znajduje się bliżej stolicy. Okrzyknięty rewelacją zeszłorocznego festiwalu w Wenecji „Exodus”, mimo bardzo aktualnego kontekstu trwającej już ponad dekadę wojny domowej w Syrii, filmem wojennym nie jest. Bliżej mu już do kina postapokaliptycznego. Zeina z matką, wędrując przez ruiny praktycznie wyludnionego miasta, przypominają bohaterów „Last of Us” i tak jak oni, kobiety próbują znaleźć jakiś sens w „świecie po końcu świata”. Wątek emancypacyjny, popularny w najnowszym bliskowschodnim kinie, został u Kaadan pogłębiony o motyw kryzysu męskości. W rzeczywistości, w której trzeba będzie budować wszystko od nowa, Zeina i jej matka nie zamierzają wracać do ustalonych, patriarchalnych reguł i podporządkowywać się męskiej kontroli.

Autor opisu: Jacek Dzduszek

Soudade Kaadan – syryjska reżyserka, urodzona we Francji. Studiowała krytykę teatralną w Wyższym Instytucie Sztuk Dramatycznych w Syrii oraz filmoznawstwo na Uniwersytecie Saint Joseph (IESAV) w Libanie. Jej pełnometrażowy debiut Kaadan, „Yom Adaatou Zouli”, otrzymał nagrodę Lion of the Future za najlepszą fabułę na festiwalu filmowym w Wenecji, zaś krótkometrażowa „Aziza” otrzymała m.in. Wielką Nagrodę Jury na MFF Sundance.

This is an allegorical tale of women’s emancipation taking place in war-torn Damascus. 14-year-old Zeina and her parents are among the last residents of the city that’s been almost completely razed to the ground. One day a missile makes a huge hole in the roof of a building the family lives in, and turns a façade wall into rubble. Having been locked in their fortress governed by a strict father, now they have to live being “on display”. With a little help from a young boy from the neighbourhood, Zeina begins to sneak out through the hole in the roof to feel freedom for the first time. The family is torn between joining the wave of refugees and staying and defending the remains of their property. They don’t have much time to decide as the army of the enemy is getting closer. “Exodus”, hailed as a revelation of last year’s Venice Film Festival, is not a war film despite being placed in the context of the ongoing conflict in Syria. It’s more of a post-apocalyptic film. Zeina and her mother roam the ruins of an almost desolate city and try to find sense in “a world after the end of the world”, thus resembling characters of “The Last of Us”. To the motif of emancipation, which is very popular in today’s Middle Eastern cinema, the director added a theme of crisis of masculinity. In the reality where everything needs to be built from scratch Zeina and her mother don’t want to go back to the established patriarchal rules and submit to men’s control.

Author: Jacek Dzduszek

Foto: Julien Chavailleaz

Soudade Kaadan – a Syrian director born in France. She studied theatre criticism at the Higher Institute of Dramatic Arts in Syria and filmmaking at Saint Joseph University (IESAV) in Lebanon. Her first feature “The Day I Lost My Shadow” was awarded The Lion of The Future for best debut film at Venice Film Festival. A year later her short film “Aziza” won Sundance Grand Jury Prize.

GORĄCE DNI

BURNING DAYS

Tytuł filmu oryginalny: Kurak Günler

Reżyseria: Emin Alper

Kraj produkcji / koprodukcji:
Turcja, Francja, Niemcy, Królestwo
Niderlandów, Grecja, Chorwacja

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 132 min

Gatunek: Thriller polityczny

Original title: Kurak Günler

Director: Emin Alper

Countries of origin: Turkey, France,
Germany, Kingdom of the Netherlands
Greece, Croatia

Year: 2022

Run time: 132 min

Genre: Political thriller

Foto: Muhsin Akgün

Emin Alper – jeden z najważniejszych autorów współczesnego kina tureckiego. W swoich filmach komentuje sytuację społeczno-polityczną Turcji. Ma na koncie ponad 40 nagród na festiwalach w Ankarze, Antalyi, Berlinie, Karlowych Warach, Sarajewie, Sofii czy Wenecji.

Emin Alper – one of the most important filmmakers of contemporary Turkish cinema. In his work he comments on socio-political situation in Turkey. He's won over 40 awards at film festivals in Ankara, Antalya, Berlin, Karlovy Vary, Sarajevo, Sofia, and Venice.

Bohaterem tego trzymającego w napięciu thrillera jest młody prokurator Emre (znakomita, nagradzana rola Selahattin Pasalia), który właśnie dostał pracę na tureckiej prowincji. Ambitny i pełen ideałów chłopak ma rozwiązać zagadkę morderstwa. Na miejscu zastaje jednak rzeczywistość, w której prawo mało kogo obchodzi, ludzie od lat żyją według ustalonego porządku, a niepodzielnią władzę sprawuje konserwatywny burmistrz. Na początku wydaje się, że stawką filmu jest niewinność i kręgosłup moralny głównego bohatera. Szybko jednak okazuje się, że w tym przeżartym rakiją, korupcją i nieczystymi zagraniami świecie, Emre będzie musiał walczyć o życie. Emir Alper, mistrz współczesnego kina znad Bosforu, stworzył uniwersalną metaforę rządów skrajnych ugrupowań politycznych, których obłąkani przywódcy dla zachowania władzy są w stanie rozgrywać biednych, szczuć na mniejszości, przejmować prywatne media i wykorzystywać kobiety. Reżyser nie ukrywa, że to jego głos sprzeciwu wobec rządów Erdoğan. Ale ten kapitalnie opowiedziany film sprawdza się i bez politycznego kontekstu. To świetne kino gatunkowe - thriller, który angażuje wyraźnie zarysowanym konfliktem, ciekawymi bohaterami, niesamowitymi zdjęciami, duszną atmosferą i zaskakującymi zwrotami akcji, zaś nieoczekiwany finał sprawia, że trudno o nim zapomnieć. Nic dziwnego, że po premierowym pokazie w Cannes „Gorące dni” chwalili widzowie i krytycy.

Autor opisu: Artur Zaborski

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF w Ankarze: Najlepszy film, Najlepszy aktor, Najlepszy montaż, Najlepszy scenariusz, Najlepszy aktor drugoplanowy, Najlepsza aktorka drugoplanowa
2022 MFF Golden Orange w Antalyi: Najlepszy reżyser, Najlepszy aktor drugoplanowy, Najlepsze zdjęcia, Najlepszy montaż, Najlepsza muzyka, Najlepszy aktor
2022 Europejskie Nagrody Filmowe: Najlepszy montaż
2022 MFF w Puli: Najlepszy film
2022 MFF w Salonikach: Nagroda publiczności

The main character of this suspenseful thriller is a young prosecutor Emre (a brilliant and awarded role by Selahattin Pasali) who has just got a job in a Turkish province. Driven by ambition and full of ideals, he is supposed to solve a murder mystery. What he encounters, however, is a reality in which no one cares about the law, people have been living according to an established order for years, and the absolute power belongs to a conservative mayor. At the beginning it seems that what's at stake here is the main character's innocence and integrity. Soon enough it turns out that Emre will have to fight for his life in this world riddled with rakija, corruption, and dirty tricks. Emir Alper, a master of contemporary cinema from the Bosphorus region, has created a universal metaphor of extreme political groupings' rule. Their deranged leaders are able to do anything to keep their power even if it means playing the poor, taking over private media, and abusing women. The director doesn't deny that his film is aimed at Erdoğan's rule. But this brilliantly told story is equally compelling even without a political context. It's a great genre film, a thriller with a vividly depicted conflict, stuffy atmosphere, and surprising twists. And an unexpected finale makes it difficult to forget. No wonder the film was praised by viewers and critics after its premiere at Cannes Film Festival.

Author: Artur Zaborski

Awards and nominations:

2022 Ankara International Film Festival: Best Film, Best Actor, Best Editing, Best Screenplay, Best Supporting Actor, Best Supporting Actress
2022 Antalya Golden Orange Film Festival: Best Director, Best Supporting Actor, Best Cinematography, Best Editing, Best Music, Best Actor
2022 European Film Awards: Best Editing
2022 Pula Film Festival: Best Film
2022 Thessaloniki Film Festival: Audience Award

GÓRSKI CZOSNEK

MOUNTAIN ONION

Tytuł filmu oryginalny: Горный лук

Reżyseria: Eldar Shibanov

Kraj produkcji / koprodukcji:

Kazachstan

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 90 min

Gatunek: Dramat / Komedia

Original title: Горный лук

Director: Eldar Shibanov

Countries of origin: Kazakhstan

Year: 2022

Run time: 90 min

Genre: Drama / Comedy

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF w Wenecji: Nagroda
specjalna Hollywoodzkiego
Stowarzyszenia Prasy
Zagranicznej – HFPA

Awards and nominations:

2022 Venice Film Festival: HFPA
Special Prize

Mogłoby się wydawać, że nie ma nudniejszego miejsca do życia niż głęboka prowincja na pograniczu kazachsko-chińskim. Zwłaszcza, gdy jest się jedenastoletnim chłopcem, którego głównym zajęciem, podobnie zresztą jak jego o rok młodszej siostry, jest zbieranie dziko rosnącej odmiany górskiego czosnku. Jedyną atrakcją to podglądanie zatrzymujących się nieopodal stacji benzynowej, wokół której ogniskuje się życie całej okolicy, kierowców ciężarówek, chętnie korzystających z usług prostytutkiujących się miejscowych kobiet. Jakież jest zdziwienie młodego Dżabaja, kiedy pewnego dnia widzi wychodzącą z kabiny TIR-a „wujka” Witii własną matkę. „Wujek” jest znanym podrywaczem i ma reputację światowca, więc rozumiała, że trudno mu się oprzeć. Chłopiec nie może jednak pogodzić się z faktem, że jego ojciec, ekolog-idealista, który przed laty opuścił z rodziną miasto i przeniósł się na zapadłą wieś, przegrywa rywalizację z kimś takim. Jedyny ratunek widzi w sprezentowaniu ojcu podobno sprawiającej cuda „złotej wiagry”. Ale tę można zdobyć jedynie po drugiej stronie granicy... Eldar Shibanov umiejętnie przechodzi od dramatu do groteski, miejscami bawi, kiedy indziej wzrusza. Opowiada historię rozpadu małżeństwa, które poddaje się w starciu z prozą życia. Piękne idee przyświecające Ajbekowi, dla jego żony są jedynie skrywaną nieudacznictwo fanaberią, ucieczką przed odpowiedzialnością. To zaskakujące, jak bardzo, rozgrywająca się w egzotycznym anturazju opowieść, może być uniwersalna i mądra.

Autor opisu: Sebastian Chosiński

It might seem there's no duller place than deep in the province on the China-Kazakhstan border. Especially when you're an 11-year-old boy who, along with his sister one year his junior, spends his days picking up wild mountain garlic. The only attraction is watching lorry drivers stopping by a near petrol station in the centre of the village to pay for sex with local women. The boy is taken aback when in one of the ladies he recognises his own mother getting out of the lorry cabin of "uncle" Witia's. "Uncle" is a well-known ladies' man with a reputation of being rather worldly, so no wonder it's difficult to resist his charms. Still, the boy can't accept the fact that his father, an ecologist and idealist who abandoned a city years ago to live in this God-forsaken village, is losing the battle against someone like Witia. He believes the only solution is giving his father a miracle-working "golden viagra". And it can be only obtained on the other side of the border... Eldar Shibanov skilfully shifts from drama to grotesque, thus making his film both entertaining and moving. He tells a story of a break-up of a marriage which gives up when faced with everyday life. For Ajbek's wife, his noble ideas are only a whim masking his lack of resourcefulness, and an escape from responsibility. It's astounding how universal and wise a tale taking place in such an exotic surrounding can be.

Author: Sebastian Chosiński

Eldar Shibanov – z przemysłem filmowym związany jest od osiemnastego roku życia. Głównie za sprawą matki, Julii Lewickiej – scenografki, producentki i scenarzystki. Debiutował jako twórca niezależny dramatem „Pocałunek”. „Górski czosnek” to jego pierwsze dzieło mainstreamowe.

Eldar Shibanov – he's been working in the film industry since he was 18. Mainly thanks to his mother Julia Lewicka who is an art director, producer, and screenwriter. He debuted with an independent drama "Kiss-in". "Mountain Onion" is his first mainstream film.

JEŚLI CIĘ ZNAM

AS FAR AS I KNOW

Tytuł filmu oryginalny: Legjobb tudomásom szerint
Reżyseria: Nándor Lőrincz, Bálint Nagy
Kraj produkcji / koprodukcji: Węgry
Rok produkcji: 2020
Czas trwania: 123 min
Gatunek: Dramat obyczajowy

Nagrody i wyróżnienia:
2021 MFF Riviera: Nagroda jury

Original title: Legjobb tudomásom szerint
Director: Nándor Lőrincz, Bálint Nagy
Country of origin: Hungary
Year: 2020
Run time: 123 min
Genre: Drama

Awards and nominations:
2021 Riviera International Film Festival:
Jury Prize

Dénes i Nóra od pięciu lat są małżeństwem. Pracują w tej samej firmie marketingowej, są członkami budapeszteńskiej klasy yup-pies i mają krąg wspólnych przyjaciół. Poznaliśmy ich, gdy w lokalnym pubie świętują z nimi planowaną adopcję córki. W końcu dostali na nią zgodę. Ich radosna wiadomość zostaje jednak przyćmiona, gdy jedna z par informuje, że spodziewa się drugiego dziecka. Dénes i Nóra reagują na to różnie: w drodze do domu ich rozmowa w autobusie przeradza się w głośną kłótnię. W efekcie ona wysiada na przypadkowym przystanku, a on zostaje w autobusie i pierwszy dociera do domu. Nóra pojawia się dużo później i wiadać, że stało się jej coś złego. Ale czy - jak utrzymuje - faktycznie została napadnięta i zgwałcona przez mężczyznę z autobusu, skoro nie ma na to przekonujących dowodów?

Zaczyna się piekło, które kobiety, jakże padły ofiarą seksualnej przemocy i chciały ukarać sprawcę, znają doskonale. Co jednak ważniejsze, cała sytuacja ujawnia głębsze problemy, z którymi bohaterowie zmagają się jako para – głównie kwestię zaufania i wzajemnego wsparcia, co wyjdzie na jaw, gdy zdesperowana Nóra decyduje się na kontrowersyjny sposób poradzenia sobie z traumą. Fabułę filmu jego twórcy - Nándor Lőrincz i Bálint Nagy, oparli na prawdziwych wydarzeniach.

Autor opisu: Justyna Kobus

Dénes and Nóra have been married for five years. They are Budapest yuppies working at the same marketing agency and having common friends. We see them for the first time when they're celebrating a planned adoption of a daughter for which they have been finally granted an approval. The joyful news is, however, overshadowed by an announcement of one of the couples that they are expecting a second child. Dénes and Nóra react differently. On the way home their conversation turns into a loud argument. Eventually, she gets off at the nearest stop and he stays on the bus and gets home first. Nóra appears much later. It's obvious that something bad has happened. She claims she has been mugged and raped by a man from the bus. But she doesn't have a definite proof.

This is the beginning of a hellish experience that every victim of sexual violence who wants the perpetrator to be punished knows all too well. What's more important, the whole situation uncovers deeper problems that the couple have been dealing with, mainly the question of trust and mutual support. This comes to light when desperate Nóra decides on a controversial way to tackle the trauma. The plot of the film has been based on true events.

Author: Justyna Kobus

Duet reżysersko – scenopisarski **Nándor Lőrincz** i **Bálint Nagy** przez lata pracował wspólnie przy filmach krótkometrażowych i serialach telewizyjnych. „Jeśli cię znam” jest ich debiutem fabularnym.

A directing and screenwriting duo **Nándor Lőrincz** and **Bálint Nagy** made short films and TV shows for years before debuting in feature films with “As Far as I Know”.

KOBIETY PŁACZĄ

W O M E N D O C R Y

Tytuł filmu oryginalny:

Women Do Cry

Reżyseria: Vesela Kazakova

Kraj produkcji / koprodukcji:

Bulgaria, Francja

Rok produkcji: 2021

Czas trwania: 107 min

Gatunek: Dramat

Original title: Women Do Cry

Director: Vesela Kazakova

Countries of origin: Bulgaria, France

Year: 2021

Run time: 107 min

Genre: Drama

Nagrody i wyróżnienia:

2021 MFF Cork: Nagroda jury młodzieżowego

2021 Dunav Film Fest: Najlepsza reżyseria

2021 Golden Rose Bulgarian Feature Film Festival: Nagroda dla zespołu aktorskiego

Awards and nominations:

2021 Cork International Film Festival: Youth Jury Award

2021 Dunav Film Fest: Best Directing

2021 Golden Rose Bulgarian Feature Film Festival: Acting Team Achievement

Reżyserki Vesela Kazakova i Mina Mileva zabierają nas do Bulgarii, a konkretnie do Sofii, by pokazać, jak wygląda życie tamtejszych kobiet w konserwatywnym społeczeństwie. Gdy w kraju trwa walka o zmianę prawa, wojna przeciwko gender, a na ulicach wykrzykiwane są homo- i transfobiczne hasła, kobiety z jednej rodziny przeżywają swoje traumy. 19-letnia Sofia (Maria Bakalova) wdaje się w romans z żonatym mężczyzną. Dowiaduje się, że jest on chory na HIV. Niedługo i Sonja słyszy tę samą diagnozę. Ucieka po pomoc do starszej siostry, Lory (Ralitsa Stoyanova). Ta, by zapewnić rodzinie byt, pracuje na budowach. Wokół dwóch sióstr gromadzą się inne kobiety z rodziny, które los okrutnie doświadcza – przemocą domową, mizoginizmem, homofobią. Veronica (Bilyana Kazakova) musi sama radzić sobie z opieką nad malutkim dzieckiem, a Yoana (Vesela Kazakova) z narastającą przemocą wobec osób nieheteronormatywnych.

Kazakova i Mileva w poruszający sposób splatają skrajnie trudne historie bohaterek, by pokazać – niestety uniwersalną – opowieść o tym, czego doświadczają kobiety nie tylko w Bulgarii, ale i w wielu innych częściach świata. W tym dramacie, który jeszcze długo zostanie w widzu po seansie, jest mimo wszystko nadzieja. Płyne przede wszystkim z siły kobiet. Kobiety tworzą i dominują w tej produkcji. To także szansa, by przyjrzeć się z nowej strony Marii Bakalovej, aktorce, która zwróciła na siebie uwagę świata, gdy wystąpiła w głośnym i skandalizującym obrazie pt. „Kolejny filmie o Boracie”. Ten film to dowód na to, że ciężko pracuje nad swoim filmowym emplotem.

Autor opisu: Magdalena Drozdek

Directors Vesela Kazakova and Mina Mileva take us to Sofia, Bulgaria to show us the lives of women in a conservative society. While the country is a scene of a fight for law change, war against gender politics, and anti-LGBTQ+ protests, women from one family experience their own traumas. 19-year-old Sofia (played by Maria Bakalova) starts a romance with a married man. He learns that he's HIV positive and soon she hears the same diagnosis. She turns to her older sister Lora (Ralitsa Stoyanova) for help. Lora works at construction sites to provide for her family. Other women, coping with domestic violence, misogyny, and homophobia, gather around the sisters. Veronica (Bilyana Kazakova) brings up her small child by herself while Yoana (Vesela Kazakova) faces increasing violence against non-heterosexual people.

Kazakova and Mileva intertwine extremely difficult experiences of their female characters to tell a universal story of women which unfortunately is true not only in Bulgaria, but also in different parts of the world. But this drama, which stays with a viewer long after the screening, is filled with hope. It comes from the women's strength. They create and dominate the film. It's also a chance to look at Maria Bakalova from a different perspective. She gained recognition thanks to her role in the scandalous "Borat Subsequent Moviefilm". Her new film proves she works hard to evolve as an actress.

Author: Magdalena Drozdek

Vesela Kazakova – bułgarska aktorka, scenarzystka, reżyserka i producentka. Za rolę w filmie „List otruleni”, zdobyła nagrodę dla najlepszej młodej aktorki na Golden Rose Feature Film Festival w Warnie. Film dokumentalny „Uncle Tony, Three Fools and the Secret Service”, który nakręciła wraz z Miną Milewą pokazywano na festiwalach w Warszawie, Sarajewie i Kairze, a Amerykański Instytut Filmowy wpisał go na listę „Best of European cinema 2014”. Panie powtórzyły sukces kolejną filmową współpracą - „Cat in the Wall” prezentowano na festiwalu w Locarno, a na Warszawskim Festiwalu Filmowym obie reżyserki zdobyły nagrodę FIPRESCI.

Vesela Kazakova – a Bulgarian actress, screenwriter, director, and producer. She played her first meaningful role in “List otruleni” for which she won for best young actress at Golden Rose Feature Film Festival in Varna. A documentary “Uncle Tony, Three Fools and the Secret Service” was widely talked about. The film was shown at festivals in Warsaw, Sarajevo, and Cairo. The American Film Institute recognised it as one of the best European films of 2014. Kazakova and Mileva's next collaboration, “Cat in the Wall”, was also a success. The film was screened at Locarno Film Festival and got the FIPRESCI Award at Warsaw International Film Festival.

KSIĘŻYC, 66 PYTAŃ

MOON, 66 QUESTIONS

Tytuł filmu oryginalny: Selini, 66 erotiseis

Reżyseria: Jacqueline Lentzou

Kraj produkcji / koprodukcji: Grecja, Francja

Rok produkcji: 2021

Czas trwania: 108 min

Gatunek: Dramat

Nagrody i wyróżnienia:

2022 Nagrody Greckiej Akademii Filmowej:

Najlepszy aktor, Najlepszy montaż

2021 MFF w Sarajewie: Najlepszy film

2021 MFF w Rejkiawiku: Najlepszy film, Odkrycie roku

2021 Festiwal Filmu Europejskiego w Sewilli: Najlepszy film

2021 Festiwal du nouveau cinéma w Montrealu: Najlepsza aktorka

Original title: Selini, 66 erotiseis

Director: Jacqueline Lentzou

Countries of origin: Greece, France

Year: 2021

Run time: 108 min

Genre: Drama

Awards and nominations:

2022 Hellenic Film Academy Awards: Best Actor, Best Film Editing

2021 Sarajevo Film Festival: Best Film

2021 Reykjavik International Film Festival: Best Film, New Visions

2021 Seville European Film Festival: Best Film

2021 Festival du nouveau cinema in Montreal: Best Actress

Intymne i wnikliwe studium skomplikowanej relacji córki i ojca. Artemida po latach wraca do rodzinnej Grecji, żeby zająć się rodzicem, który wskutek nagłej choroby wymaga codziennej opieki. Najbliżsi Parysa, podobnie jak była żona, matka Artemidy, bez wahania wytypowali dziewczynę do objęcia roli pielęgniarki, nie zważając na fakt, że sami zainteresowani czują się w swojej obecności tyleż niekomfortowo, co obco. Reżyserka snuje opowieść o poszukiwaniu tożsamości i wzajemnego zrozumienia, eksplorując dobrze znane sobie motywy samotności i miłości (lub jej braku). Robi to na granicy między jawą a snem. Nie bez powodu tytuł filmu nawiązuje do talii Tarota, a całość podzielona jest na rozdziały, z których pierwszy otwiera karta przedstawiająca kobietę z zasłoniętymi oczami – kobietę taką, jak Artemida, która nie jest w stanie dopuścić do siebie możliwości pojednania z ojcem, niezwykle stroniącym od okazywania emocji córce, odkąd tylko sięga ona pamięcią. Przeplatające się fragmenty starych, domowych nagrań VHS nadają historii niewymuszonej nostalgii, których nie sposób nie porównać z „Aftersun”, innym pełnometrażowym debiutem ostatniego sezonu, który zelektryzował publiczność i krytyków. Reżyserka Charlotte Wells w podobnym stylu eksponuje więzi łączące ojca z córką, mrugając do widza wspomnieniami pozornie beztróskiego lata przez obiektyw analogowej kamery. Jednak to Lentzou była pierwsza, nadając zupełnie świeży ton greckiej nowej fali. „Księżyc, 66 pytań” to także popis aktorski odtwórców głównych ról – nieugiętego i dumnego, mimo zmagania z obezwładniającą chorobą, Lazaro-
sa Georgakopoulou oraz magnetycznej Sofii Kokkali, współpracującej z reżyserką już kolejny raz.

Autor opisu: Karolina Sienkiewicz

An intimate and insightful study of a complicated father-daughter relationship. Artemis comes back to Greece to take care of her parent who needs constant attention due to a sudden illness. People closest to Paris, including his ex-wife and Artemis's mother, chose the girl to be her father's nurse ignoring the fact that the duo feels uncomfortable and strange in each other's company. The director tells a story of a search of identity and mutual understanding while exploring motifs of loneliness and love (or lack thereof). The film is set on the border between reality and dreams. Its title isn't accidental as it refers to Tarot cards. The whole film is divided into chapters, the first of which begins with a card depicting a woman with her eyes covered. This woman is like Artemis who can't imagine coming to terms with her father because of his emotional coldness. Present-day events are intertwined with old VHS recordings, which makes the film nostalgic in a natural way. In this aspect "Moon, 66 Questions" resembles "Aftersun", another feature debut that turned out to be a revelation of the season. Its director Charlotte Wells exposes ties between a father and a daughter, similarly bringing back memories of deceptively cheerful summer through the lens of an analogue camera. But Lentzou was the first one to do it thus refreshing the meaning of the Greek New Wave. The two main actors in "Moon, 66 Questions" are also phenomenal: Lazaros Georgakopoulos in the role of the father, relentless and proud despite an incapacitating illness, and magnetic Sofia Kokkali, a regular collaborator with Jacqueline Lentzou, as his daughter.

Author: Karolina Sienkiewicz

Jacqueline Lentzou – grecka reżyserka i scenarzystka, absolwentka prestiżowej London Film School. Jej krótkometrażowe filmy były pokazywane na festiwalach w Berlinie, Toronto, Locarno, Chicago czy Cannes, gdzie zdobyła nagrodę. „Księżyc, 66 pytań” to pełnometrażowy debiut artystki, który miał swoją światową premierę na Berlinale w sekcji Encounters.

Jacqueline Lentzou – a Greek director and screenwriter, a graduate of prestigious London Film School. Her short films were screened at festivals in Berlin, Toronto, Locarno, and Chicago. She was awarded in Cannes. "Moon, 66 Questions" is her feature directorial debut which premiered at Berlinale in the Encounters section.

LAMPART Z ANKARY

ANATOLIAN LEOPARD

Tytuł filmu oryginalny: Anadolu Leopari

Reżyseria: Emre Kayış

Kraj produkcji / koprodukcji: Turcja, Niemcy, Polska, Dania

Rok produkcji: 2021

Czas trwania: 108 min

Gatunek: Dramat / Kryminał

Original title: Anadolu Leopari

Director: Emre Kayış

Countries of origin: Turkey, Germany, Poland, Denmark

Year: 2021

Run time: 108 min

Genre: Drama / Crime

Emre Kayış – urodzony w Turcji debiutant to absolwent Ankara University i London Film School. Reżyser, scenarzysta i operator zasłynął serialem kryminalnym „Alef”, nagrodzonym na Festiwalu Nowojorskim. Finalista Berlinale Talents filmem „Lampart z Ankar-y” zadebiutował jako twórca długometrażowego obrazu.

Emre Kayış – a debutant born in Turkey; a graduate of Ankara University and London Film School. A director, screenwriter, and cinematographer who gained recognition thanks to a criminal drama “Alef” which was awarded at New York Festival. A finalist of Berlinale Talents. “Anatolian Leopard” is his feature directorial debut.

„Pańska historia jest zbyt prawdziwa, by ktoś w nią uwierzył” – pada w kluczowym momencie „Lamparta z Ankary”, opowieści o cenie progresu i nauce radzenia sobie ze zmianami, które dzieją się wokół nas. Fikret (Ugur Polat) poświęcił życie jednemu miejscu pracy. Gdy zoo o ogromnej renomie stanie się łakomym kąskiem dla zagranicznych inwestorów, chcących stworzyć na jego miejscu ekskluzywny park rozrywki, jego dotychczasowe życie stanie pod znakiem zapytania.

Nagrodzony FIPRESCI w Toronto film pokazuje, jak jedna noc jest w stanie wszystko odmienić. Gdy wszyscy świętują Nowy Rok, niepokieszony życiem Fikret znajduje się sam na terenie zoo. Rozmawia z tytułowym lampartem anatolijskim – najcenniejszym okazem obiektu, nazywanym dumą narodową z powodu statusu zagrożenia wyginięciem. Gdy bohater orientuje się, że ze zwierzęciem coś jest nie tak, musi podjąć ważną decyzję. Wtedy rozpoczyna się historia o tym, co dzieje się, gdy zatai się prawdę przed bezpardonową władzą.

„Lampart” to przede wszystkim opowieść o łaknieniu bliskości. Historia toczy się spokojnym rytmem, bo w ten sposób najłatwiej pokazać twórcom, w jak bliską relację wchodzi nieumiejący poradzić sobie w zmieniającej się codzienności romantyk. Zaś zagrożony wyginięciem gatunek jest tu metaforą ludzi skazanych na samotność - takich jak Fikret, człowiek wycofany, o mocno introwertycznym sposobie bycia.

Autor opisu: Michał Kaczor

Nagrody i wyróżnienia:

- 2022 KineNova International Film Festival: Najlepszy Film Konkursu Zagranicznego
- 2021 MFF w Toronto: Nagroda FIPRESCI w sekcji – Odkrycia
- 2021 MFF w Ankarze: Najlepszy film, Najlepszy aktor, Najlepsza Aktorka, Najlepsze zdjęcie
- 2021 Antalya Golden Orange Film Festival: Najlepszy Debiut, Najlepsza scenografia
- 2021 FF Antakya: Najlepszy Film, Najlepszy Scenariusz

“Your story is too real for anyone to believe it” – these are the words we hear in a crucial moment of “Anatolian Leopard”, a tale of the price of progress and of how to deal with changes happening around us. Fikret (played by Ugur Polat) has committed his life to working in one place. When the zoo becomes a target of greedy foreign investors willing to shut it down and build an amusement park on its premises, this may mean the end of Fikret’s life as he knows it.

A FIPRESCI-awarded film shows how one night may change everything. While everyone is celebrating the New Year, Fikret is alone in the zoo. He talks to the eponymous Anatolian leopard, the most precious specimen in the zoo, called “a nation’s pride” due to its status of an endangered species. When our character realises that there’s something wrong with the animal, he must make a serious decision. This is the beginning of a story of what happens when you hide something from a merciless government.

“Anatolian Leopard” is first and foremost a tale of a need to be close to someone. The film’s slow rhythm allows the director to show how a romantic unable to accept a changing reality may create a connection with someone. The endangered species is a metaphor of people doomed to be alone, people like Fikret, a withdrawn and introverted man.

Author: Michał Kaczor

Awards and nominations:

- 2022 KineNova International Film Festival: Best Film of the International Competition
- 2021 Toronto International Film Festival: FIPRESCI Prize – Discovery section
- 2021 Ankara International Film Festival: Best Film, Best Actor, Best Actress, Best Cinematography
- 2021 Antalya Golden Orange Film Festival: Best First Film, Best Art Direction
- 2021 Antakya Film Festival: Best Film, Best Screenplay

METRONOM

METRONOM

Tytuł filmu oryginalny: Metronom

Reżyseria: Alexandru Belc

Kraj produkcji / koprodukcji:

Rumunia, Francja

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 102 min

Gatunek: Dramat polityczny

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF w Cannes: Nagroda dla
najlepszego reżysera w sekcji
Un Certain Regard

2022 Gijón International Film Festival:
Najlepszy film

2022 International Crime and
Punishment Film Festival:
Najlepszy film

2022 Jerusaleń Film Festival:
Najlepszy film międzynarodowy

Original title: Metronom

Director: Alexandru Belc

Countries of origin: Romania, France

Year: 2022

Run time: 102 min

Genre: Political drama

Awards and nominations:

2022 Cannes Film Festival: Un Certain
Regard - Directing Prize

2022 Gijón International Film Festival:
Best Film

2022 International Crime and
Punishment Film Festival: Best
Feature Film

2022 Jerusalem Film Festival: Best
International Film

Ana jest zdruzgotana, gdy dowiaduje się, że jej chłopak Sorin niebawem opuści Rumunię. Jest 1972 rok, reżim Nicolae Ceaușescu trzyma się mocno. Dla nastoletniej dziewczyny rozstanie oznacza niemal koniec świata, a jej polityczna świadomość jeszcze nie wykielkowała. Okazją do pożegnania staje się prywatka, którą organizuje w rodzinnym mieszkaniu koleżanka z klasy. Młodzi nie myślą o konsekwencjach - za podkład do ich zakrapianego alkoholem spotkania robi kontrkulturowa muzyka, w planach mają wysłanie listu do Radia Wolna Europa. Beztroskie tańce i rozmowy brutalnie przerwie jednak wtargnięcie funkcjonariuszy Securitate, tajnej policji na usługach autorytarnego państwa. W „Metronomie” Alexandru Belc gwałtownie przeskakuje od zwiewnego kina inicjacyjnego do przeszywającego dramatu politycznego, zacierając granicę między sferą prywatną i publiczną. Długimi, precyzyjnie zainscenizowanymi ujęciami podsyca podskórne napięcie, na którego wybuch niecierpliwie oczekujemy od pierwszej sceny. Rodzaj fatum wisi bowiem nad nastoletnimi bohaterami, którzy są uwikłani w procesy polityczne i historyczne zmieniające rumuńską rzeczywistość w opresyjny, bezduszny system. Reżyser nie wydaje pochopnych sądów i akcentuje raczej niewinność licealistów odbieraną im nie w sypialni, lecz w państwowych urzędach, gdzie dygnitarze łamią ich kręgosłupy moralne. Film zyskuje rys witalności i naturalności dzięki utalentowanym, młodym aktorom w rolach głównych, a ucieleśnieniem komunistycznej grozy jest tu niezastąpiony Vlad Ivanov („4 miesiące, 3 tygodnie i 2 dni”), prawdziwa ikona środkowoeuropejskiego kina.

Autor opisu: Wojciech Tutaj

Ana is devastated when she learns that her boyfriend Sorin is soon to leave Romania. It's 1972, Nicolae Ceaușescu's regime is at its prime. For the teenage girl the separation is the end of the world. Her political awareness hasn't been shaped yet. A party in her friend's house is an occasion for the young couple to say goodbye to each other. They don't think about the consequences. Booze mixes with countercultural music and plans to send a letter to Radio Free Europe. Carefree dances and conversations are brutally interrupted by an unexpected visit from Securitate, undercover police working for the autocratic state. In “Metronome” Alexandru Belc abruptly shifts from ethereal coming-of-age cinema to a heart-wrenching political drama, blurring the boundary between the private and the public spheres. With long, carefully thought out takes he intensifies suspense that's been building up since the first scene. Entangled with political and historical processes changing Romanian reality into the oppressive and merciless system, the teenage characters seem to be doomed. The director doesn't make snap judgements, instead stressing the young people's innocence that's being taken away from them not in the bedroom but in state offices destroying their integrity. Talented young actors in the main roles provide the film with vitality and naturalness while Vlad Ivanov, a real icon of Central European cinema known from “4 Months, 3 Weeks, and 2 Days”, is a personification of the Communist terror.

Author: Wojciech Tutaj

Alexandru Belc – rumuński reżyser i scenarzysta urodzony w 1980 roku. Jest absolwentem National University of Theatre and Film w Bukareszcie. Pracował przy kampaniach telewizyjnych, a także jako asystent wybitnych twórców lokalnego kina, Cristiana Mungiu i Corneliu Porumboiu. „Metronom” jest jego pełnometrażowym debiutem fabularnym.

Alexandru Belc – a Romanian director and screenwriter born in 1980. He graduated from National University of Theatre and Film in Bucharest. He directed several social TV campaigns and worked as an assistant director for distinguished auteurs of local cinema Corneliu Porumboiu and Cristian Mungiu. “Metronom” is his feature debut.

MĘŻCZYŻNA I PIES

MAN AND DOG

Tytuł filmu oryginalny: Om-Câine
Reżyseria: Stefan Constantinescu
Kraj produkcji / koprodukcji:
Rumunia, Bułgaria, Szwecja, Niemcy
Rok produkcji: 2022
Czas trwania: 108 min
Gatunek: Dramat obyczajowy

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF Transilvania: Nominacja
– Nagroda Dni Rumuńskich
2022 Torino Film Festival: Nominacja
– Nagroda Miasta Turynu

Original title: Om-Câine
Director: Stefan Constantinescu
Countries of origin: Romania,
Bulgaria, Sweden, Germany
Year: 2022
Run time: 108 min
Genre: Drama

Awards and nominations:

2022 Transilvania International Film
Festival: nominated for Best
Feature Film
2022 Torino Film Festival: nominated
for Best
Feature Film

Na co dzień Doru (w tej roli znakomity Bogdan Dumitrache znany z „Sieranevady”, „Pozycji dziecka” czy „Śmierci pana Lazarescu”) mieszka i pracuje w Göteborgu, tysiące kilometrów od swojej żony Nicoletty i córki Elizy. Nie zważając na pandemiczne obostrzenia, mężczyzna nagle opuszcza Szwecję i pod pozorem udziału w chrzcie dziecka przyjaciela wraca do rodzinnej miejscowości w Rumunii. Prawdziwy powód jego nagłej wizyty jest jednak inny. Wiadomość od anonimowego donosiela podważa wierność jego żony. Mężczyzna wiedziony obsesją, niczym pies węszy i sprawdza wszelkie możliwe tropy. Pod obserwacją trafia każdy osobnik w otoczeniu Nico, a podejrzliwość Doru urasta do absurdalnych rozmiarów. Debiutujący reżyser Stefan Constantinescu zadaje w filmie pytanie nie tylko o to, do czego zdolny jest posunąć się zazdrosny partner, ale i odkrywa rozkład rodziny naznaczonej emigracją, której każdy członek, rodzice i nastoletnia córka, tworzy swój odrębny świat. Razem, a jednak osobno – według tej definicji żyje wiele podobnych rodzin, dla których tymczasowa rozłąka nieoczekiwanie staje się pułapką i testem siły ich więzi.

Autor opisu: Marta Ossowska

Doru (played by brilliant Bogdan Dumitrache known for “Sieranevada”, “Child’s Pose”, and “The Death of Mr. Lazarescu”) lives and works in Göteborg, thousands of kilometres away from his wife Nicoletta and daughter Eliza. Ignoring pandemic restrictions, he suddenly leaves Sweden and comes back to his hometown in Romania under the pretence of participating in the baptism of his friend’s child. The true reason for his unexpected visit is different, though. He got an anonymous message that his wife was having an affair. Driven by obsession, Doru sniffs like a dog and checks all the possible tropes. No stone is left unturned: he has everyone from Nico’s entourage under observation. His suspiciousness amounts to an absurd level. Debuting director Stefan Constantinescu not only asks about what a jealous partner is capable of, but he also portrays a break-up of a family separated by emigration. Each member of the family, parents and a teenage daughter, create their own separate world. “Together and yet apart” is a motto many similar families live by. Their temporary parting unexpectedly becomes a trap and a test to their ties.

Author: Marta Ossowska

Stefan Constantinescu – rumuński reżyser i scenarzysta krótkometrażowych produkcji: „Moja piękna Dacia”, „Rodzinny obiad”, „Sześć dużych ryb”, „Prolongata” i „Prysznic”. „Mężczyzna i pies” to jego pełnometrażowy debiut fabularny. Mieszka w Szwecji.

Stefan Constantinescu – a Romanian director and screenwriter, author of short films “My Beautiful Dacia”, “Family Dinner”, “6 Big Fish”, “Prologue”, and “The Shower”. “Man and Dog” is his feature debut. He lives in Sweden.

MURENA

MURINA

Tytuł filmu oryginalny: Murina

Reżyseria: Antoneta Alamat Kusijanović

Kraj produkcji / koprodukcji: Chorwacja, Brazylia, USA, Słowenia

Rok produkcji: 2021

Czas trwania: 95 min

Gatunek: Dramat

Original title: Murina

Director: Antoneta Alamat Kusijanović

Countries of origin: Croatia, Brazil, USA, Slovenia

Year: 2021

Run time: 95 min

Genre: Drama

Nagrody i wyróżnienia:

2022 Gotham Independent Film Award:

Przełomowa rola Gracija Filipović

2021 MFF w Cannes: Złota Kamera,
Najlepszy debiut

2021 Grand Prix Cin East: Najlepszy
debiut

2021 MFF w Hamptons: Złota
Rozgwiazda, Reżyseria

Awards and nominations:

2022 Gotham Independent Film Award:

Breakthrough Performer Gracija
Filipovic

2021 Cannes Film Festival: Golden
Camera,
Best Debut

2021 Grand Prix Cin East: Best
Feature Film

2021 Hamptons International Film
Festival: Golden Starfish Award,
Directing

Marzenia umierają w raju – to zdanie mogłoby stać się mottem przewodnim dla szesnastoletniej Juliji (Gracija Filipović). Dziewczyna mieszka z rodzicami na chorwackiej wyspie, ale mimo słońca i codziennych kąpeli w morzu, coś uwiera jej duszę. Despotyczny ojciec (Leon Lučev) i matka (Danica Ćurčić), która zrezygnowała ze swojego życia, stając się jedynie królową wyspy, stawiają cały dom na głowie przed wizytą przyjaciela z dawnych lat – Javiera (Cliff Curtis), który może okazać się dla nich przepustką do nowego życia. Jego przybycie generuje wiele napięć, a on sam staje się katalizatorem zmian i buntu w dorastającej dziewczynie.

Tworzy się emocjonalny, pełen napięcia, czworokąt, w którym córka zaczyna rywalizować z matką o względy kogoś z innego świata i próbuje wyzwolić się spod gnębiącej kontroli ojca. Woda, która jest głównym miejscem akcji filmu, staje się tu metaforą ucieczki od patriarchalnego jarzma i odzwierciedla stany emocjonalne głównej bohaterki. Mocnymi stronami filmu są pełna psychologicznych subtelności gra aktorska i znakomite zdjęcia Héléne Louvart, która tworzyła zdjęcia do filmów Wima Wendersa, z kolei współproducentem filmu jest sam Martin Scorsese. „Murina” to emocjonalny „Wielki błękit”, który wciąga i urzeka.

Autor opisu: Sabina Zygmawska

Dreams die in paradise. This sentence could become a motto for 16-year-old Julija (played by Gracija Filipović). The girl lives with her parents on a Croatian island but despite the sun and swimming in the sea every day, there's something bothering her. A despotic father (Leon Lučev) and a mother (Danica Ćurčić) who gave up on her life after becoming the queen of the island prepare frantically for an old friend's visit. Javier (Cliff Curtis) may turn out to be their chance for a new life. His arrival generates a lot of tensions and catalyses changes and rebellion in the adolescent girl.

In this emotional quadrangle the daughter begins to compete with her mother for favours of someone from a different world and tries to free herself from the suffocating control of her father. Water in which most of the action takes place is a metaphor for shaking off patriarchal shackles. It also reflects the main character's emotional states. Psychologically nuanced acting and Héléne Louvart's brilliant cinematography are the film's strong suits. Louvart is known for collaborating with Wim Wenders. The film's co-producer is Martin Scorsese. Engaging and enchanting "Murina" is an emotional deep dive.

Author: Sabina Zygmawska

Antoneta Alamat Kusijanović – chorwacka reżyserka, od trzynastu lat mieszkająca w Nowym Jorku. „Murena”, to jej pełnometrażowy debiut pokazywany na wielu międzynarodowych festiwalach, m.in. w Cannes, gdzie zdobyła prestiżową Złotą Kamerę.

Antoneta Alamat Kusijanović – a Croatian director who has been living in New York for 13 years. “Murina” is her feature debut which screened at multiple international festivals including Cannes where it won the prestigious Golden Camera.

NAJSZCZĘŚLIWSZY CZŁOWIEK NA ŚWIECIE

THE HAPPIEST MAN IN THE WORLD

Tytuł filmu oryginalny: Najsreknjot chovek na svetot

Reżyseria: Teona Strugar Mitevska

Kraj produkcji / koprodukcji: Macedonia Północna, Dania, Belgia, Słowenia, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina

Rok produkcji: 2023

Czas trwania: 96 min

Gatunek: Dramat

Original title: Najsreknjot chovek na svetot

Director: Teona Strugar Mitevska

Countries of origin: North Macedonia, Denmark, Belgium, Slovenia, Croatia, Bosnia and Herzegovina

Year: 2023

Run time: 96 min

Genre: Drama

Teona Strugar Mitevska – macedońska reżyserka i scenarzystka filmowa. Wybitna autorka współczesnego kina bałkańskiego. Autorka szeroko nagrodzanego „Bóg istnieje, a jej imię to Petrunia”. W swoich filmach zderza jednostki między innymi z najnowszą historią i przemianami społecznymi Bałkanów. Laureatka wielu nagród - w tym MFF w Berlinie (w tym Złotego Niedźwiedzia za najlepszy film).

Teona Strugar Mitevska – a Macedonian director and screenwriter. A brilliant auteur of contemporary Balkan cinema. She's the author of the widely recognised "God Exists, Her Name Is Petrunya". In her films she confronts her characters with the contemporary history and social changes of the Balkans. She's a laureate of many awards, like the Golden Bear for the best film in Berlin.

Ta historia jest oparta na faktach i rozgrywa się w Sarajewie, gdzie nowoczesna kobieta korzysta z wynalazku nowoczesnego społeczeństwa: eventu randkowego. Event jest zorganizowany z wielkim zapalem, ale w takich wnętrzach, że przypomina świat totalitarny. Żeby spełnić zasady spotkania, uczestnicy muszą nawet włożyć fartuch. Elegancka, 40-letnia Asja posłusznie wkłada strój i poznaje, wybranego wcześniej on-line, 43-letniego bankowca Zorana, po którym od razu widać, że nie szuka miłości. Początek ich spotkania to pojedynek. Pojedynek na to, kim są, kim chcieliby być, co chcą pielęgnować, a o czym zapomnieć. Błyskotliwy pomysł dramatyczny i dialogi trzymają w napięciu, a widz odnosi wrażenie, że ogląda starcie o uczestnictwo w życiu nowoczesnego społeczeństwa. Napięcie między Asją i Zoranem rośnie szybko, aż okazuje się, że łączy ich potworna przeszłość, jeszcze z czasów wojny, co kobietę doprowadza do wybuchu. Jej gniew potęguje bierność Zorana, który zamiast miłości szuka przebaczenia. Pragnienie męczyzny wystawia Asję na próbę, którą kobieta próbuje przejść. Czy w ten sposób stanie się najszczęśliwszym człowiekiem na świecie? Film był kandydatem do Oscara Macedonii Północnej.

Autor opisu: Julian Potrzebny

This story is based on true events and takes place in Sarajevo where a modern woman uses modern society's invention, i.e., a dating event. The event is organised with great enthusiasm. The place resembles a totalitarian world. To follow the rules, participants have to wear an apron. Elegant 40-year-old Asja obediently wears one, too. She meets a 43-year-old banker Zoran whom she chose earlier online. Zoran evidently doesn't look for love. The beginning of their meeting is a clash: of who they are, who they would like to be, what they want to foster, and what they want to forget. A brilliant dramatic idea and dialogues keep in suspense. Viewers have the impression that they're watching a battle for participation in the life of modern society. The tension between Asja and Zoran increases quickly up to the moment when it turns out that they are bound together by a horrific past which goes back to the war. This makes the woman furious. Her anger intensifies Zoran's passiveness. He doesn't look for love but for forgiveness. The man's need puts Asja to the test she tries to pass. Will she become the happiest man in the world? The film was a North Macedonian submission for the Academy Award.

Author: Julian Potrzebny

Nagrody i wyróżnienia:

- 2023 MFF w Palm Springs: Nagroda Bridging the Borders – wyróżnienie specjalne
- 2022 MFF w Haifie: Najlepszy film międzynarodowy
- 2022 Europejski Festiwal Filmowy Les Arcs: Nagroda Główna, Nagroda Młodych
- 2022 Kandydat do Oscara Macedonii Północnej

Awards and nominations:

- 2023 Palm Springs International Film Festival: Bridging the Borders Award - Special Mention
- 2022 Haifa International Film Festival: nominated for Best International Film
- 2022 Les Arcs European Film Festival: Grand Prize of the Jury, Young Jury Prize
- 2022 North Macedonian submission for the Academy Award

NIEBIESKI KSIĘŻYC

BLUE MOON

Tytuł filmu oryginalny: Crai Nou
Reżyseria: Alina Grigore
Kraj produkcji / koprodukcji:
Rumunia
Rok produkcji: 2021
Czas trwania: 85 min
Gatunek: Dramat

Nagrody i wyróżnienia:

2021 MFF w San Sebastian: Złota
Muszla

Original title: Crai Nou
Director: Alina Grigore
Country of origin: Romania
Year: 2021
Run time: 85 min
Genre: Drama

Awards and nominations:

2021 San Sebastián International Film
Festival: Golden Seashell

Rumuńska wioska otoczona górami. Rodzinny biznes, restauracja i pensjonat dla turystów. W takim otoczeniu żyje bohaterka, młoda dziewczyna Irina i jej siostra Viki. Obie pracują w tym miejscu. Irina jest księgową, Viki kelnerką, ale praktycznie zajmują się utrzymaniem i funkcjonowaniem całego kurortu. Interesem zarządzają mężczyźni, kuzyni i bracia przebywającego w Londynie ojca dziewczyn. Obie córki marzą o wyjeździe. Irina chce kontynuować studia w Bukareszcie, a Viki zamieszkać ze swoim chłopakiem. Obie pragną żyć własnym życiem, wyrwać się z codziennego kieratu, uwolnić od dysfunkcyjnej i przemocowej rodziny, w której o wszystkim decydują despotyczni, seksistowscy, antysemitcy mężczyźni. Ten debiutancki dramat Aliny Grigore, inspirowany jej własnymi doświadczeniami, nie jest jednak typowym nowofalowym filmem, jakiego moglibyśmy się spodziewać po aktorce Christi Puiu i scenarzystce Adrianie Sitaru. Próżno szukać w tej historii rodzinnych urazów i traum analogii do całego społeczeństwa rumuńskiego albo rozrachunku z dziedzictwem komunistycznego reżimu. To dość nieoczywista, skupiona na emocjach bohaterki, historia o przemocy, w której rolę, ofiary kobiety i oprawcy mężczyzny, odwracają się, a przypadkowo zainicjowany seks i związek Iriny ze starszym, żonatym artystą nieoczekiwanie wzmocni jej wolę walki o własną wolność i niezależność. To film, który pod powłoką natrętnej, chorobliwej, psychicznej i fizycznej przemocy, obnaża słabość patriarchalnej męskości.

Autor opisu: Mariola Wiktor

A Romanian village surrounded by mountains. A family business consisting of a restaurant and a guesthouse for tourists. This is where a young girl Irina and her sister Viki live and work. Irina is a bookkeeper and Viki is a waitress, but they practically manage the whole resort. The business is run by men, cousins and brothers of the girls' father who lives in London. Both daughters dream of leaving. Irina seeks to continue her studies in Bucharest and Viki would like to move in with her boyfriend. They want to live their lives, ditch the daily grind and free themselves from the dysfunctional and violent family with despot, sexist and antisemitic men making all decisions. The feature debut by Alina Grigore, inspired by her own experiences, is not a typical New Wave film that we could expect from a Christi Puiu's actress and an Adriana Sitaru's screenwriter. In this story of family traumas, Grigore doesn't create an analogy to the whole Romanian society, nor does she settle accounts with the legacy of the Communist regime. This tale of violence, focused on the protagonist's emotions, is far from obvious. The roles of a female victim and a male tormentor are reversed, while accidentally initiated sex and Irina's relationship with an older married artist unexpectedly strengthen her resolve to fight for her own freedom and independence. The film uncovers the weakness of patriarchal masculinity hiding under the obsessive and pathological mental and physical violence.

Author: Mariola Wiktor

Alina Grigore – urodzona w 1984 roku w Bukareszcie aktorka, reżyserka i scenarzystka. Swoją karierę rozpoczęła w wieku 10 lat, występowała w telewizji, teatrze oraz radiu. W 2007 roku ukończyła studia aktorskie. Grała w wielu rumuńskich serialach telewizyjnych, współpracowała z różnymi teatrami, ma na koncie także role w filmach m.in. Radu Potcoavy, Cristi Puiu czy Adriana Sitaru. „Niebieski księżyc” jest jej debiutem reżyserskim.

Alina Grigore – actress, director and screenwriter born in Bucharest in 1984. She launched her career at the age of 10. She appeared in television, theatre and radio before graduating from a drama school in 2007. Grigore acted in numerous Romanian TV shows, as well as films by Radu Potcoavy, Cristi Puiu and Adriana Sitaru. She also collaborated with various theatres. “Blue Moon” is her feature directorial debut.

NIEDŹWIEDZIA PRZYSŁUGA

SNOW AND THE BEAR

Tytuł filmu oryginalny: Kar ve Ayi
Reżyseria: Selcen Ergun
Kraj produkcji / koprodukcji: Turcja,
Niemcy, Serbia
Rok produkcji: 2022
Czas trwania: 93 min
Gatunek: Dramat

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF Golden Orange w Antalyi:
Najlepszy pierwszy film,
Najlepsze aktorki
2022 FF Bosfor - Najlepszy film,
Najlepszy scenariusz, Najlepsza
aktorka, Najlepsze zdjęcia,
Najlepszy montaż

Original title: Kar ve Ayi
Director: Selcen Ergun
Countries of origin: Turkey, Germany,
Serbia
Year: 2022
Run time: 93 min
Genre: Drama

Awards and nominations:

2022 Antalya Golden Orange Film
Festival: Best First Film, Best
Actresses
2022 Bosphorus Film Festival:
Best Feature Film, Best
Screenplay, Best Actress, Best
Cinematography, Best Editing

Ogromne śnieżne zasy, blokujące drogę połamane drzewa, przenikający do szpiku kości ziąb. Dla Asli (nagradzana rola Merve Dizdar), głównej bohaterki reżyserskiego debiutu tureckiej reżyserki Selcen Ergun, już same okoliczności dotarcia do nowego miejsca zamieszkania okażą się niełatwe. Młoda, pewna siebie kobieta, zostaje wysłana ze stolicy na daleką turecką prowincję, by tam, w roli pielęgniarki, zadbać o zdrowie lokalnej społeczności. Cięży na niej spora odpowiedzialność, zwłaszcza, że sroga, niekończąca się zima sprawia, że wioska jest dosłownie odcięta od świata. Surowe warunki, jakie panują na miejscu, to jednak nic, w porównaniu z siłą patriarchalnej tradycji, według której od lat żyje hermetyczna lokalna społeczność. W efekcie tego podważane są nie tylko zawodowe kompetencje bohaterki, ale również jej jakkolwiek moc sprawcza. Sytuacja w wiosce robi się coraz bardziej napięta, gdy pewnej nocy, miejscowy awanturnik Hasan, z którym Asli nie raz się poróżniła, znika. Jedni są przekonani, że to pokosie pijackiego wieczoru, inni sugerują, że Hasan mógł stać się ofiarą rzekomo grasującego w okolicy niedźwiedzia. Psychologiczny dramat, z mocnym społecznym zacięciem, jaki serwuje nam Selcen Ergun, stopniowo zamienia się w trzymającą w napięciu thriller. Jej rozwijający się w niespiesznym tempie reżyserski debiut, okraszony świetnymi zdjęciami Florenta Herriego, to przenikliwa metafora życia w obliczu narastającej opresji. Aktualny wymiar filmu podkreślają nagrody na prestiżowym festiwalu w tureckiej Antalyi.

Autor opisu: Kuba Armata

Selcen Ergun – urodzona w Ankarze turecka reżyserka. Doświadczenie filmowe zbierała realizując reklamy, krótkie metraże i dokumenty. Terminowała jako asystentka reżysera przy dwóch filmach Rehy Erdema. „Niedźwiedzia przysługa” to jej pełnometrażowy reżyserski debiut.

Huge snow drifts, broken trees blocking the road, and a biting cold. For Asla (awarded role by Merve Dizdar), the main character of a Turkish director Selcen Ergun's directorial debut, even getting to her new home turns out to be a challenge. The young self-assured nurse has been sent from the capital to a Turkish province to take care of a local community. She shoulders great responsibility since due to the severe never-ending winter the village is literally cut off from the rest of the world. The harsh conditions are nothing compared to the power of patriarchal tradition the community has been following for years. This means it's not only the nurse's competence that is constantly questioned but also her ability to do anything at all. The situation in the village gets even more tense when a local troublemaker Hasan, with whom Asla has had a few altercations, goes missing. Some are convinced this is a result of a boozy night while others suggest that Hasan might have fallen victim to a bear on the prowl. A psychological drama with a social commentary gradually turns into a suspenseful thriller. Ergun's debut with its slowly unfolding plot and excellent cinematography by Florent Herri is an insightful metaphor of life in the face of increasing oppression. The film's relevance is supported by awards at Antalya Golden Orange Film Festival.

Author: Kuba Armata

Selcen Ergun – a Turkish director born in Ankara. She gained her filmmaking experience making commercials, short films, and documentaries. She worked twice with Reha Erdem as an assistant director. “Snow and the Bear” is her feature directorial debut.

NIESKAZITELNA BIEL

PURE WHITE

Tytuł filmu oryginalny: Bembeyaz
Reżyseria: Necip Çağhan Özdemir
Kraj produkcji / koprodukcji: Turcja
Rok produkcji: 2021
Czas trwania: 97 min
Gatunek: Dramat

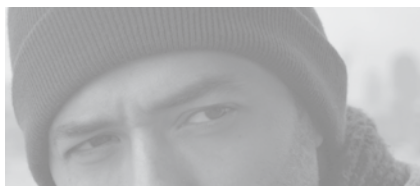
Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF Love is Folly: Najlepszy aktor
2021 MFF Golden Orange w Antalyi:
Najlepszy film
2021 MFF Crime and Punishment:
Najlepszy film
2021 MFF Malatya: Najlepsza aktorka

Original title: Bembeyaz
Director: Necip Çağhan Özdemir
Country of origin: Turkey
Year: 2021
Run time: 97 min
Genre: Drama

Awards and nominations:

2022 Love is Folly International Film
Festival, Bulgaria: Best Actor
2021 Antalya Golden Orange Film
Festival: Best Film
2021 International Crime and
Punishment Film Festival: Best
Film
2021 Malatya International Film
Festival: Best Actress

Vural to dumny mąż i ojciec, który swojemu synowi od najmłodszych lat wpaja, że trzeba żyć według moralnych zasad i zawsze być uczciwym. Sam Vural wiezie bardzo spokojne życie: żona, dziecko, praca razem ojcem w zakładzie fotograficznym, wizyty w meczecie oraz spotkania z przyjacielem - tak wygląda niemal każdy jego dzień. Szybko jednak okazuje się, że na pozornie nieskazitelnym wizerunku mężczyzny znajduje się kilka poważnych rys, a jedną z nich jest romans „z jego” klientką. Wkrótce będzie musiał podjąć decyzję, która będzie miała ogromne konsekwencje.

Necip Çağhan Özdemir w swoim niespiesznym filmie zastanawia się nad istotą moralności. Czy da się zagłuszyć wyrzuty sumienia? Jak spojrzeć na siebie w lustrze? Urodzony w 1989 roku reżyser stawia swojego bohatera w sytuacji rodem z antycznego dramatu, gdzie każde z rozwiązań będzie wiązało się z czymś krzywdą. Brnąć dalej i pograć się w grzechu czy zmierzyć się z konsekwencjami własnych działań? Siłą filmu jest scenariusz, który jednocześnie trzyma w napięciu do samego finału, ale pozwala też widzowi wczuć się w położenie bohatera. Mert Firat w głównej roli okazał się strzałem w dziesiątkę. Aktor, który wcześniej grywał głównie w serialach, teraz miał okazję zmierzyć się z wielowymiarową kreacją, która dawała spore pole do aktorskiego popisu. Trudno od niego oderwać wzrok na ekranie.

Autor opisu: Krzysztof Połaski

Foto: Adam Southard

Necip Çağhan Özdemir – jeden z najciekawiej zapowiadających się młodych tureckich reżyserów. Studiował politologię i stosunki międzynarodowe na Uniwersytecie Bilkent w Ankarze, po czym postanowił wyjechać do Los Angeles, gdzie podjął studia filmowe. Fakt, że na co dzień mieszka poza Turcją, pozwala spojrzeć mu na ojczyznę z dystansu. „Nieskazitelna biel” to jego pełnometrażowy debiut.

Vural is a proud husband and father who has been teaching his son that one has to abide by the moral rules and always be honest. Vural leads a very tranquil life. A wife, a child, a job in a photostudio with his father, visits to a mosque and meetings with a friend – this is how his everyday life looks like. Quickly it turns out that his seemingly spotless image has in fact some scratches, one of them being an affair with his client. Soon he will have to make a decision which will have grave consequences.

In his slowly unfolding film Necip Çağhan Özdemir ponders the essence of morality. Can you ease your guilty conscience? How can you look at yourself in the mirror? The character faces a dilemma straight from the ancient theatre where each solution means someone's hurt. Should he go along and sin or face the consequences of his deeds? The film's strong point is the screenplay which keeps viewers at the edge of their seats until the end but also lets them imagine what it would be like to walk in the character's shoes. Mert Firat in the main role turned out to be a great choice. The actor, previously known from TV shows, got a chance to play a multidimensional character and prove his acting talent. It's hard to keep eyes away from him.

Author: Krzysztof Połaski

Necip Çağhan Özdemir – one of the most promising young Turkish directors. He studied political studies and international relations at Bilkent University in Ankara. Then he moved to Los Angeles where he took up filmmaking studies. Because he lives outside of Turkey he is able to look at his homeland from a distance. „Pure White” is his directorial debut.

ALL EYES OFF ME

Tytuł filmu oryginalny: Mishehu
Yohav Mishehu
Reżyseria: Hadas ben Aroya
Kraj produkcji / koprodukcji: Izrael
Rok produkcji: 2021
Czas trwania: 89 min
Gatunek: Dramat

Nagrody i wyróżnienia:

2021 Jerusalem Film Festival:
Najlepsza aktorka, Najlepszy
izraelski film pełnometrażowy

Original title: Mishehu Yohav Mishehu
Director: Hadas ben Aroya
Country of origin: Israel
Year: 2021
Run time: 89 min
Genre: Drama

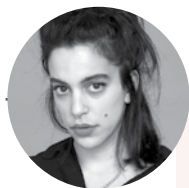
Awards and nominations:

2021 Jerusalem Film Festival: Best
Actress, Best Israeli Feature Film

Typowa, chaotyczna domówka gdzieś w Tel Awiwie. Danny wyznaje przyjaciółkom, że jest w ciąży z Maksem, co kończy się dla niej wysłuchaniem monologu o aborcyjnym doświadczeniu koleżanki, który spędziłby sen z powiek niejednemu konserwatyście. Dziewczyna, choć sama planuje terminację ciąży, próbuje powiedzieć o niej Maksowi, ale ten jest teraz myślami (i ciałem) gdzie indziej - przy Avishag, wprowadzającej go w świat swoich seksualnych fantazji i fetyszy.

Trzy luźno ze sobą połączone rozdziały filmu pokazują młode pokolenia Izraelczyków, którzy na poziomie deklaracji gotowi są na niemal wszystko. Niczym nieskrępowana wolność wyboru sprawia jednak, że nie są w stanie przewidzieć konsekwencji swoich działań, których skutki są pewnego rodzaju niespodzianką, skłaniającą do egzystencjalnych refleksji. Reżyserka w doskonały sposób potrafi uchwycić fałszywą pewność siebie i wiarę w słuszność dokonywanych wyborów, ale mimo polaryzujących tematów, takich jak seks czy aborcja, nie wpada w pułapkę populistycznych klisz. Sceny seksualnych zbliżeń, choć erotyczne, uwodzą naturalnością i nieporadnością bohaterów, a wszystko to niemal bez cięć, co tylko podkreśla kunszt aktorski, szczególnie rewelacyjnej Elishevy Weil w roli Avishagi. „Wszystkie oczy precz” działa jak lustro, w którym reżyserka każe przeglądać się widzom i ich własnym pragnieniom.

Autor opisu: Piotr Grabarczyk

Hadas ben Aroya – jedna z najbardziej obiecujących twarzy młodego, izraelskiego kina, gdzie realizuje się zarówno jako aktorka, jak i reżyserka. W swoich filmach przygląda się pokoleniu Y, które mimo coraz bardziej ekstremalnych poszukiwań i dążeń do całkowitej wolności, wciąż tknie intymności i bliskości. Jej film „Ludzie, którzy nie są mną” zdobył wyróżnienia m.in. podczas Międzynarodowego Festiwalu Filmów Dokumentalnych i Krótkometrażowych w Bilbao i Festiwalu Filmowym Mar del Plata.

A typical chaotic party somewhere in Tel Aviv. Danny confides in her friends that she's expecting Max's child and she ends up listening to a monologue about abortion that would make conservatives lose their sleep. Although she plans to terminate the pregnancy, Danny tries to tell Max about it, but he is mentally and physically preoccupied with Avishag who opens the door to her world of sexual fantasies and fetishes for him.

Three loosely connected chapters portray the young generation of Israelis who theoretically are ready to do almost anything. Uninhibited freedom makes it impossible to foresee consequences of one's actions. Their actual effects are a surprise which prompts existential thoughts. The director brilliantly depicts the characters' false confidence and faith in the rightness of their decisions. But despite tackling polarising subjects such as sex and abortion she doesn't fall into the trap of populist clichés. Though erotic, sex scenes seduce with naturalness and awkwardness. They have been made without cuts which proves how talented the actors are, especially magnificent Elisheva Weil as Avishag. "All Eyes Off Me" is like a mirror in which the director tells the viewers to look and confront their own desires.

Author: Piotr Grabarczyk

Hadas ben Aroya – one of the most promising young Israeli artists. She realises her passions as an actress and director. In her films she takes a look at Gen Y which despite more and more extreme quests and pursuits of absolute freedom still seeks intimacy and closeness. Her film "People That Are Not Me" was awarded at Bilbao International Festival of Documentary and Short Films and Mar del Plata Film Festival among others.

OSTATNIE DNI ILIRII

ILLYRICVM

Tytuł filmu oryginalny: Illyricvm
Reżyseria: Simon Bogojevic-Narath
Kraj produkcji / koprodukcji: Chorwacja, Słowenia, Włochy, Kosovo, Bośnia i Hercegowina
Rok produkcji: 2022
Czas trwania: 95 min
Gatunek: Historyczny

Nagrody i wyróżnienia:

2022 Pula Film Festival: Golden Arena:
Najlepsza charakteryzacja
2022 Črček Bahia Independent Film Festival:
Najlepszy film

Original title: Illyricvm
Director: Simon Bogojevic-Narath
Countries of origin: Croatia, Slovenia, Italy, Kosovo, Bosnia and Herzegovina
Year: 2022
Run time: 95 min
Genre: Historical drama

Awards and nominations:

2022 Pula Film Festival: Golden Arena: Best Make-Up
2022 Črček Bahia Independent Film Festival: Best Film

Rok 37 p.n.e. Rzymianie poszerzają swoje wpływy. Wędrując przez tereny Ilirii, zbierają podatki i podbijają okoliczne plemiona. Volsus (Filip Krizan), młody mężczyzna naznaczony stratą, zostaje zabrany przez rzymską jednostkę. Ma pomóc w pozornie prostym zadaniu, jakim jest zbieranie finansów dla rzymskiego cesarza. Jednak spotkanie z lokalnymi mieszkańcami prowadzi do nieoczekiwane go obrotu wydarzeń - nie wszyscy chcą poddać się nowym porządkom bez walki. Volsus uważnie przygląda się rzeczywistości, zawieszony między dwoma światami barbarzyńców i Rzymian. Archaiczna, emocjonalna, pełna brutalnych praw i tradycji codzienność plemion wcale tak bardzo nie różni się od - uważanego za lepszy - świata Rzymian. Simon Bogojevic-Narath zabiera widzów w podróż w przeszłość, odkrywając zajmującą historię starożytności, w której starcie tradycji z postępem prowadzi do smutnych wniosków. Reżyser skupia się na różnicach i podobieństwach, które możemy odnaleźć między nami a ludami zamieszkującymi Półwysep Bałkański przed rozwojem chrześcijaństwa. Punktuje społeczne mechanizmy w zderzeniu z biedą, okupacją, wyzyskiem czy nietolerancją. „Ostatnie dni Ilirii” to „wyjątkowa okazja, by zobaczyć świat, którego już nie ma (odzworowana broń, ubrania, kultura) i usłyszeć języki, które wymarły: łaciński i iliryjski.

Autor opisu: Małgorzata Czop

Foto: Saša Kavić

Simon Bogojevic-Narath — chorwacki reżyser, który ukończył wydział malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Zagrzebiu. Pracował przy wielu projektach artystycznych i komercyjnych (programy telewizyjne, teledyski, reklamy, spektakle teatralne oraz autorskie filmy krótkometrażowe i fabularne), za które otrzymał szereg krajowych i międzynarodowych nagród i wyróżnień. Do powstania „Ostatnich dni Ilirii” doprowadziły go wieloletnie zainteresowania historią, archeologią, genetyką i antropologią.

It's 37 BC. The Romans keep extending their sphere of influence. Wandering across Illyria, they collect taxes and conquer local tribes. Volsus (played by Filip Krizan), a young man who knows about loss, is taken by a Roman unit. He's supposed to help with a seemingly simple task of collecting finances for the Roman emperor. However, meeting local residents leads to an unexpected turn of events. Not everyone wants to submit to the new order without a fight. Volsus is a keen observer of reality, torn between two worlds of the barbarians and the Romans. The archaic and emotional everyday life of the tribes with their quaint and brutal laws and traditions isn't that different from the world of the Romans regarded as better. Simon Bogojevic-Narath takes viewers on a journey into the past discovering absorbing ancient history where the clash between tradition and progress leads to sad conclusions. The director focuses on differences and similarities between us and the tribes occupying the Balkan Peninsula before the rise of Christianity. He points out social mechanisms clashing with poverty, occupation, exploitation, and intolerance. "Illyricvm" is a unique occasion to see the world that no longer exists with its armour, clothes, and culture, and hear languages that are no longer spoken: the Latin and the Illyrian.

Author: Małgorzata Czop

Simon Bogojevic-Narath – a Croatian director who graduated from the Academy of Fine Arts in Zagreb. He participated in numerous artistic and commercial projects, like TV programmes, music videos, commercials, theatrical plays, and short and feature films, for which he won many local and international awards. "Illyricvm" is the result of his long-time interest in history, archaeology, genetics, and anthropology.

PIEŚŃ DRZEWA

SONG OF THE TREE

Tytuł filmu oryginalny: Дарак ыры
Reżyseria: Aibek Daiyrbekov
Kraj produkcji / koprodukcji:
Kirgistan
Rok produkcji: 2018
Czas trwania: 93 min
Gatunek: Musical / Dramat / Romans
/ Akcja

Nagrody i wyróżnienia:

2019 MFF w Dhace: Najlepszy film
2019 Międzynarodowy Muzułmański
Festiwal Filmowy w Kazaniu:
Najlepszy film
2019 Kirgiskie Nagrody Filmowe:
Najlepszy montaż

Original title: Дарак ыры
Director: Aibek Daiyrbekov
Country of origin: Kyrgyzstan
Year: 2018
Run time: 93 min
Genre: Musical / Drama / Romance /
Action

Awards and nominations:

2019 Dhaka International Film Festival:
Best Film
2019 Kazan International Festival of
Muslim Cinema: Best Film
2019 Ak Ibirs National Film Awards:
Best Editing

Historia rozgrywa się u podnóża majestatycznych szczytów Tianszan. XVIII w. na bezkresnych stepach Kirgistanu. Wioską koczowników rządzi twardy Bazarbai. Jego córka, Begimai, wbrew woli ojca kocha Esena, poniżanego i wyszydzanego syna ubogiej wdowy Dariiki. Na skraju osady stoi święte drzewo, do którego Dariika modli się o zdrowie i dobroty dla swojego ludu. Pewnego dnia Bazarbaia odwiedzają dostojni goście. Gospodarz organizuje zawody jeździeckie kok boru i wystawną ucztę. Kiedy Esen, w zemście za kolejne upokorzenie rujnuje poczęstunek, Bazarbai nakazuje ściąć magiczne drzewo, by było na czym ugotować nowy posiłek. Śmierć rośliny sprowadza na wioskę pasmo nieszczęść.

Aibek Daiyrbekov nakręcił ten pierwszy kirgiski musical na podstawie legend, które w dzieciństwie opowiadała mu babcia. Baśniowa historia to także pretekst do pokazania obyczajowości koczowniczych ludów Kirgistanu – od zaślubin i narodowych sportów po stawianie jurty. Opowieści dodaje jeszcze kolorytu rozpisana na tradycyjne instrumenty muzyka Zholdoshbeka Apasova, a także pieśni, którymi twórcy akcentują kluczowe punkty fabuły.

Autor opisu: Anna Bugajska

The story is set at the foot of majestic summits of Tian Shan. It's the 17th century on the vast steppes of Kyrgyzstan. A nomad village is ruled by harsh Bazarbai. His daughter Begimai loves Esen against her father's wishes. Esen, often humiliated and derided by the locals, is a son of a poor widow Dariika. On the outskirts of the village there's a holy tree to which Dariika prays for the health and welfare of her people. One day Bazarbai is visited by noble guests. The host organises horse-riding competition kok boru and a lavish feast. When Esen avenges another humiliation by ruining the gathering, Bazarbai orders to cut down the holy tree to make a new dinner. The death of the tree brings misfortunes to the village.

Aibek Daiyrbekov made the first Kyrgyz musical basing on legends he had heard from his grandmother. A fairy tale-like story is also a pretext to show customs of nomadic peoples of Kyrgyzstan, from weddings and national sports to putting up a yurt. Zholdoshbek Apasov's music played on traditional instruments and songs emphasising crucial plot points add to the unique atmosphere.

Author: Anna Bugajska

Aibek Daiyrbekov jest absolwentem dziennikarstwa na Narodowym Uniwersytecie Kirgistanu i kursów reżyserii prowadzonych przez kirgiską Fundację Rozwoju Kinematografii. Pracował w telewizji, gdzie reżyserował m.in. serial obyczajowy „Miasto snów” i był scenarzystą kryminalno-komediowego serialu „Gliniarze”. Od 2009 r. Daiyrbekov jest przewodniczącym Kirgiskiego Związku Filmowego – najmłodszym w historii tej organizacji.

Aibek Daiyrbekov studied journalism at The Kyrgyz National University and participated in directing courses at the Foundation for the Development of Cinematography. He worked in television where he directed a drama series “The Dream City” (2009) and wrote a screenplay for a comedy crime TV show “Gaishniki” (2008-2010). He's been the youngest ever president of the Kyrgyz Film Society since 2009.

PŁACZĄCY STEP

THE CRYING STEPPE

Tytuł filmu oryginalny: The Crying Steppe

Reżyseria: Marina Kunarova
Kraj produkcji / koprodukcji: Kazachstan

Rok produkcji: 2021
Czas trwania: 108 min
Gatunek: Historyczny

Nagrody i wyróżnienia:

2021 Kazachski kandydat do Oscara

Original title: The Crying Steppe

Director: Marina Kunarova

Country of origin: Kazakhstan

Year: 2021

Run time: 108 min

Genre: Historical drama

Awards and nominations:

2021 Kazakh submission for the Academy Award

Gdy w latach trzydziestych zeszłego wieku Sowieci brutalnie kolektywizują Kazachstan, myśliwy Turar desperacko walczy o przetrwanie swojej rodziny. Rozciągnięta na nieskończonych stepach republika zmagają się z zaprogramowaną przez bolszewików klęską głodu, a liczba ofiar jej zrozpaczonych mieszkańców liczona jest w milionach. „Płaczący step” w reżyserii Mariny Kunarowej to pierwsza próba opowiedzenia o ludobójstwie Kazachów z epickim rozmachem historycznego dramatu i za pomocą środków kojarzonych głównie z majestatycznym kinem kostiumowym. Twórcy filmu, kazachskiego kandydata do Oscara, nie cofają się przed pokazywaniem wszystkich wymiarów radzieckiego okrucieństwa, w końcu jednak zawsze podkreślając niezwykłą naturę ludzkiego ducha i niezłomność rdzennej ludności stepów. Całość dedykowana jest międzynarodowym organizacjom, które pomogły mieszkańcom republiki przetrwać sprowadzone przez Sowieców klęski i podnieść się po latach systemowego ludobójstwa. „Płaczący step” okazuje się więc także przypomnieniem o tym, jak ogromne znaczenie ma wsparcie tych, którzy tracą życie pod ruskim butem.

Autor opisu: Bolesław Racięski

While the Soviets brutally collectivise Kazakhstan in the 1930s, a hunter Turar desperately fights for survival of his family. Stretched out on the vast steppes, the republic faces a devastating famine pre-programmed by the Bolsheviks and decimating the distraught residents. “The Crying Steppe” directed by Marina Kunarova is the first attempt at depicting the genocide, during which 1.5 million people died, using an epic scale of historical dramas and means characteristic for majestic period pieces. Authors of this Kazakh submission for the Academy Award don't refrain from showing all dimensions of Soviet cruelty, yet always underline the invincibility of the human spirit and the indomitability of the indigenous peoples. The film is dedicated to the international organisations which helped the residents to survive the calamities caused by the Soviets and to rise after years of systemic genocide. “The Crying Steppe” turns out to be a reminder of how important support for those losing lives under Soviet rule is.

Author: Bolesław Racięski

Marina Kunarowa – kazachska reżyserka, autorka trzech filmów pełnometrażowych i pierwsza kobieta, której film został kazachskim kandydatem do Oscara.

Marina Kunarova – a Kazakh director, an author of three features and the first woman whose film has been a Kazakh candidate for the Academy Award.

AFTER THE WINTER

Tytuł filmu oryginalny: Poslije zime

Reżyseria: Ivan Bakrač

Kraj produkcji / koprodukcji:
Czarnogóra / Serbia / Chorwacja

Rok produkcji: 2021

Czas trwania: 101 min

Gatunek: Dramat

Original title: Poslije zime

Director: Ivan Bakrač

Countries of origin: Montenegro /
Serbia / Croatia

Year: 2021

Run time: 101 min

Genre: Drama

Ivan Bakrač – absolwent Wydziału Sztuki Stosowanej i Projektowania Akademii Sztuk w Belgradzie z tytułem magistra reżyserii. Poza filmem próbuje swoich sił w architekturze, malarstwie i fotografii. Jego twórczość krótko- i średniometrażową doceniono nagrodami i nominacjami na ponad 60 międzynarodowych festiwalach filmowych, m.in. w Londynie (BFI), Zurychu (ZFF), Turynie (TFF), Belo Horizonte, Zlinie czy Küstendorf. Uczestnik programów Berlinale Talents i Talents Sarajevo.

Ivan Bakrač – graduated from the Faculty of Applied Art and Design of the University of Arts in Belgrade with a master's degree in directing. Apart from film, he tries his hand at architecture, painting and photography. His short and medium-length works have been recognized with awards and nominations at more than 60 international film festivals, including London (BFI), Zurich (ZFF), Turin (TFF), Belo Horizonte, Zlin and Küstendorf. Participant of the Berlinale Talents and Talents Sarajevo programs.

Piątka przyjaciół z czarnogórskiego Nikšić wciąż żyje marzeniami. Pielęgnują swoje przyjaźnie, miłostki, młodzieńcze fascynacje, ale już wyłącznie siłą rozpędu i na dogasających obrotach. Los rzucił ich w przeróżne rewiry krajów byłej Jugosławii, w których nadal mocno rozbrzmiewają echa niedawnych wojen, rodzinnych dramatów i niepowetowanych strat. Jednak to nie przeszłość, lecz „tu i teraz” oraz seria decydujących o dalszym życiu wydarzeń, nadpisze ich eskapizm w coś na wzór roboczego szkicu odpowiedzialności za siebie i innych. Jednak kiedy tytułowa zima dobiegnie końca, każdy z nich będzie musiał rozpocząć budowę swojego świata – niejako na nowo i na poważnie. W swoim pełnometrażowym debiucie Ivan Bakrač podejmuje niezwykle udaną próbę uchwycenia ostatnich momentów młodości współczesnych dwudziestoparolatków, znajdujących się w swojej strefie pośredniej, między powidokami naiwnej bez troski, a wielką niewiadomą dnia jutrzejszego. W chwili, w której przyjdzie im się określić – jakkolwiek wstępnie i na wyrost – i postawić pierwszy, niepewny krok w stronę dorosłości. Dopracowany w temacie scenariusza, dialogów i budowania postaci film Bakrača to rozpięta między odpowiedzialnością a sielanką, moralitetem a komedią, autorefleksja, która nie udziela jakichkolwiek odpowiedzi na pytanie, co dalej, ale stanowi wnikliwie poruszający opis momentu granicznego, kiedy ucieczka od dawnego „ja” jest równie nieunikniona, jak daremny trud powrotów do domów, które się opuszcza.

Autor opisu: Bartosz Szarek

Five friends from the Montenegrin town of Nikšić are still living small-big dreams. They nurture their friendships, love affairs and youthful fascinations, but now only with the power of momentum and at the dying speed. Fate has thrown them into the various regions of the former Yugoslavia, where the echoes of recent wars, family dramas and irreparable losses still resound strongly. However, it is not the past, but the „here and now” and a series of life-defining events that will overwrite their escapism into something resembling a working draft of responsibility for themselves and others. However, when the eponymous winter comes to an end, each of them will have to start building their world - somehow anew and seriously. In his full-length debut, Ivan Bakrač makes an extremely successful attempt to capture the last moments of youth of today’s twenty-somethings, who are in a kind of intermediate zone between the afterimages of naive carefreeness and the great unknown of tomorrow. At the moment when they will come to define themselves - however tentatively and exaggeratedly - and take the first, uncertain step towards adulthood. Fine-tuned in terms of the script, dialogues and character building, Bakrač’s film is a self-reflection stretched between responsibility and idyll, morality and comedy, which does not provide any answers as to what comes next, but is a penetratingly moving description of the liminal moment, when escape from the former self is as inevitable as the effort of returning to homes that are left behind is futile.

Author: Bartosz Szarek

Nagrody i wyróżnienia:

2021 MFF w Karlove Vary: Nominacja
- Najlepszy film

Awards and nominations:

2021 Karlovy Vary International Film
Festival: nominated for Best
Feature Film

POZA KADREM

THINGS UNSAID

Tytuł filmu oryginalny: Things Unsaid

Reżyseria: Eleonora Veninova

Kraj produkcji / koprodukcji:

Macedonia Północna, Serbia

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 98 min

Gatunek: Dramat

Original title: Things Unsaid

Director: Eleonora Veninova

Countries of origin: North Macedonia,
Serbia

Year: 2022

Run time: 98 min

Genre: Drama

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF w Kairze: Nominacja – Złota Piramida

Awards and nominations:

2022 Cairo International Film Festival:
nominated for Golden Pyramid

Anna i Filip jak co roku spędzają wakacje w letniskowym domku nad jeziorem. Ona jest cenioną artystką-fotografką i właśnie przygotowuje kolejną wystawę. Gdy znika na całe godziny w fotograficznej ciemni, jej mąż pracuje nad książką z zakresu psychologii. Wieczorami zaś popijają wino, odpoczywając na tarasie w promieniach zachodzącego słońca. Ich codzienną rutynę burzy niespodziewana wizyta dawno niewidzianej córki wieloletnich przyjaciół. 18-letnia Maya poprzednio gościła u nich jako dziecko. Teraz wyrosła na piękną i inteligentną nastolatkę będącą na etapie buntu i odkrywania własnej seksualności. Jej pojawienie się uwolni emocje, które Anna i Filip ukrywali przed sobą od lat. Pełnometrażowy debiut macedońskiej scenarzystki i reżyserki Eleonory Veninovej to przepelniona erotycznym napięciem, zaskakująca opowieść o nietypowym trójkącie. Wcielającej się w Annę Kamce Tocinovski na ekranie towarzyszą wyróżnieni na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie tytułami European Shooting Star - Blagoj Veselinov jako Filip oraz Sara Klimoska jako Maya. „Poza kadrem” miał swoją światową premierę w listopadzie 2022 roku w konkursie głównym Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Kairze.

Autor opisu: Rafał Pawłowski

Anna and Phillip as usual spend their holidays in their summer house at the lake. She's a recognised artist and photographer preparing her new exhibition. When she disappears in her darkroom for long hours, her husband works on his psychology book. In the evenings they drink wine while resting on the terrace and enjoying the sunset. Their everyday routine is disrupted by an unexpected arrival of their old friends' daughter. The last time 18-year-old Maya had been here was when she was a child. Now she's a beautiful and intelligent teenager rebelling against the rules and discovering her sexuality. Her visit will release emotions which Anna and Phillip have been hiding from each other for years. This feature debut by a Macedonian screenwriter and director Eleonora Veninova is a surprising story of an atypical triangle bursting with sexual tension. Anna played by Kamka Tocinovski is joined by Blagoj Veselinov as Phillip and Sara Klimoska as Maya, both of whom are recipients of the European Shooting Star award at Berlin International Film Festival. "Things Unsaid" premiered in November 2022 in the International Competition category at Cairo International Film Festival.

Author: Rafał Pawłowski

Eleonora Veninova – scenarzystka i reżyserka. Ukończyła dziennikarstwo na Uniwersytecie Świętych Cyryla i Metodego w Skopju, a tytuł magistra scenopisarstwa uzyskała na California State University w Northridge. Była uczestniczką programów treningowych Serial Eyes oraz Berlinale Talents. Jej krótkometrażowe filmy prezentowane były na ponad 60 międzynarodowych festiwalach zdobywając kilkanaście nagród i wyróżnień. W latach 2016-2019 była współautorką niezwykle popularnego macedońskiego sitcomu „Prespav”.

Eleonora Veninova – a screenwriter and director. She graduated from Ss. Cyril and Methodius University in Skopje with a journalistic degree and then from California State University Northridge with MA in screenwriting. She participated in training programmes Serial Eyes and Berlinale Talents. Her short films were screened at over 60 international film festivals and won many awards. From 2016 to 2019 she was a co-author of a very popular Macedonian sitcom “Prespav”.

RSVP

RSVP

Tytuł filmu oryginalny: LCV (Lütfen Cevap Veriniz)

Reżyseria: Kaan Arici, Ismet Kurtulus

Kraj produkcji / koprodukcji: Turcja

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 70 min

Gatunek: Dramat / Komedia

Original title: LCV (Lütfen Cevap Veriniz)

Directors: Kaan Arici, Ismet Kurtulus

Country of origin: Turkey

Year: 2022

Run time: 70 min

Genre: Drama / Comedy

Kaan Arici i Ismet Kurtulus – tureccy producenci, reżyserzy i scenarzyści. Wspólnie nakręcili kilka shortów, a w 2022 roku zadebiutowali dwoma pełnymi metrażami, które wyreżyserowali i wyprodukowali; oprócz „RSVP” był to inny komediodramat „Donadona”. Ich krótkie filmy wygrały międzynarodowe festiwale w Nantes, Ploesti i Trieście.

Kaan Arici and Ismet Kurtulus – Turkish producers, directors, and screenwriters. They made a few short films together before debuting in 2022 with two feature comedy dramas “RSVP” and “Donadona”. Their short films won international festivals in Nantes, Ploesti, and Trieste.

Zanim ten skromny, teatralny film zamieni się w „Rzeź” po turecku (chwilami wydaje się, że można by zrezygnować z cudzysłowu) wszystko wydaje się jasne. Semih ma za chwilę wziąć ślub z piękną Ceren, a jego najlepszy kumpel Mert nalewa mu dla kurażu whisky. Mertowi nie wystarczy jednak zaszczytna funkcja świadka. Postanawia obsadzić się w roli diabełka z wczesnych kreskówek Disneya i urządzić nowożeńcom test na szczerść intencji. Każda para z długim stażem dobrze wie, że próba poszukiwania sekretów w związku może skończyć się tylko burliwie.

Bardziej minimalistycznego filmu zrobić się nie dało. Cała rzecz angażuje jedynie trójkę aktorów, trwa nieco ponad godzinę i toczy się w jednym pomieszczeniu - zapewne hotelowym pokoju nowożeńców. Siła tej historii musi zatem tkwić w precyzyjnej konstrukcji, dobrze napisanym dialogu i świetnym aktorstwie. Wszystkie warunki zostają tu spełnione. Aristoteles i David Mamet byliby zachwyceni; punkty zwrotne pojawiają się dokładnie tam, gdzie powinny, dialogi przypominają partyjkę pingponga, a aktorzy pokazują klasę, dźwigając bardzo niełatwe zadanie oddania pełnego wachlarzu emocji.

Balansując między dramatem obyczajowym a komedią, film duetu Arici/Kurtulus porusza bardzo poważne tematy społeczne. By oszczędzić spojlerów, można tylko powiedzieć, że to tematy, które łączą Turcję z Polską i okażą się bardzo aktualne dla rodzimego widza. Podobnie, jak i cała fabuła „RSVP”. W końcu każdy z nas był kiedyś na ślubie, na którym aż kipiło od tajemnic.

Autor opisu: Michał Zygmunt

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF Golden Orange w Antalyi:
Najlepszy aktor

Before this small theatrical film turns into “Carnage” in Turkish (you might as well lose the inverted commas), everything seems to be clear. Semih is about to marry beautiful Ceren and his best friend Mert pours him whisky for courage. Mert, however, would like to be something more than just a noble witness. He decides to turn into a devil from early Disney cartoons to test the honest intentions of the newlyweds. Every long-term couple knows that attempts to find secrets in a relationship can only end in disaster.

You couldn't make a more minimalistic film. All it needs is three actors, a 70-minute run time, and one room which is probably the newlyweds' hotel room. This means the strong points of the film have to be a precisely constructed screenplay, well written dialogues, and magnificent acting. All three requirements are met. Aristotle and David Mamet would be thrilled to see how twists appear in the right moments, dialogues resemble ping pong matches, and actors show their class by fulfilling a difficult task of conveying a full spectrum of emotions.

Oscillating between drama and comedy, Arici and Kurtulus's film explores very serious social topics. To avoid spoilers, one can only say that the topics are common to both Turkey and Poland and Polish viewers will find them valid. As is the film's plot. After all, we've all been to a wedding bursting with secrets.

Author: Michał Zygmunt

Awards and nominations:

2022 Antalya Golden Orange Film Festival:
Best Actor

ŚMIERĆ NIEWINNOŚCI I GRZECH NIEISTNIENIA

DEATH OF A VIRGIN AND THE SIN OF NOT LIVING

Tytuł filmu oryginalny: Death of a Virgin and the Sin of Not Living
Reżyseria: George Peter Barbari
Kraj produkcji / koprodukcji: Liban
Rok produkcji: 2021
Czas trwania: 90 min
Gatunek: Dramat

Nagrody i wyróżnienia:

2021 MFF Nowe Horyzonty: Nagroda Publiczności
2021 MFF Istanbul: FIPRESCI, Specjalna Nagroda Jury
2021 MFF w Leiden: Nagroda Amerykańskiego Konkursu Niezależnego

Original title: Death of a Virgin and the Sin of Not Living
Director: George Peter Barbari
Country of origin: Lebanon
Year: 2021
Run time: 90 min
Genre: Drama

Awards and nominations:

2021 New Horizons International Film Festival, Poland: Audience Award
2021 Istanbul International Film Festival: FIPRESCI Prize, Special Prize of the Jury
2021 Leiden International Film Festival: American Indie Competition Award

Sylwetki czterech młodych mężczyzn mającą na tle nadmorskiej panoramy Libanu. Etienne, Jean Paul, Adnan oraz Dankoura wygłupiają się i żywo dyskutują o swojej przeszłości, niespiesznie popijając piwo. Ten dzień zapamiętają zapewne do końca życia – trzech z nich ma za najbliższe kilka godzin stracić dziewictwo z umówioną pracownicą seksualną, której usługi opłacili resztkami pieniędzy z kieszonkowego. George Peter Barbari łamie społeczne tabu na temat seksualności dorastających Libańczyków, w zaskakujący i czuły sposób odstawiając prawdę o ich życiowych pragnieniach i lękach. Wszystko to kumuluje się w osobie Etienne, dla którego zbliżający się rytuał przejścia w „dorosłość” okaże się szansą do refleksji nad paradoksami bliskowschodnich tradycji, religijnymi nakazami moralnymi oraz kruchością życia. Ruchliwa kamera podąża za paczką przyjaciół, niekiedy wyprzedzając ich o każdy kolejny krok lub celowo dystansując się w poszukiwaniu nowej perspektywy. Zapraszając widzów do mentalnego i fizycznego współuczestnictwa, reżyser nie zapomina obdarzyć każdą napotkaną na drodze bohaterów postaci, szansą na wyjawienie swoich stłamszonych uczuć i myśli. Zrealizowany w duchu coming of age debiut George’a Petera Barbariego zmusza widza do zwolnienia tempa, oferując mu upragnioną chwilę wytchnienia. Ta oczyszczająca podróż w głąb najskrytszych zakamarków ludzkich serc, w najmniej oczekiwanych momentach wywołuje łzy wzruszenia i rozbraja niewymuszonym humorem.

Autor opisu: Daria Sienkiewicz

Silhouettes of four young men loom at the backdrop of Lebanon’s seaside. Etienne, Jean Paul, Adnan, and Dankoura have fun and converse lively about their future while slowly sipping beer. They will probably remember this day for the rest of their lives. Three of them are about to lose their virginity to a sexual worker whose services they paid for with what was left of their pocket money. George Peter Barbari breaks the social taboo of sexuality of young Lebanese men. In a surprising and tender way, he uncovers the truth about their desires and fears. All of this accumulates in the character of Etienne for whom the approaching rite of passage will turn out to be a chance to reflect on paradoxes of Middle Eastern traditions, religious moral orders, and fragility of life. A restless camera follows the boys, sometimes taking a step ahead of them or purposefully distancing itself from them to look for a new perspective. Inviting viewers to participate mentally and physically, the director doesn’t forget to give every person the boys meet a chance to express their hidden feelings and thoughts. Made in a coming-of-age convention, George Peter Barbari’s debut feature forces viewers to slow down, offering them a long-awaited moment of relaxation. This cleansing journey into the deepest secrets of human hearts will make you cry when you least expect it and disarm you with its natural humour.

Author: Daria Sienkiewicz

George Peter Barbari – argentyńsko-libański reżyser urodzony w USA. Jego pełnometrażowy debiut fabularny „Śmierć Niewinności i Grzech Nieistnienia” miał światową premierę na 71. Berlinale w sekcji Panorama.

George Peter Barbari – an Argentinian-French director born in the United States. His feature directorial debut “Death of a Virgin and the Sin of Not Living” premiered at the 71st Berlinale in the Panorama section.

THE DAM

Tytuł filmu oryginalny: Al-Sadd
Reżyseria: Ali Cherri
Kraj produkcji / koprodukcji: Serbia, Niemcy, Sudan, Francja, Grecja, Katar, Królestwo Holandii, Liban
Rok produkcji: 2022
Czas trwania: 80 min
Gatunek: Dramat polityczny

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF w Kairze: Najlepszy aktor
 2022 MFF w Salonikach: Najlepsza reżyseria
 2022 Tokyo FILMeX: Wyróżnienie
 2022 MFF w Cannes: Nominacja – Złota Kamera

Original title: Al-Sadd
Director: Ali Cherri
Countries of origin: Serbia, Germany, Sudan, France, Greece, Qatar, Kingdom of the Netherlands, Lebanon
Year: 2022
Run time: 80 min
Drama: Political drama

Awards and nominations:

2022 Cairo International Film Festival: Best Actor
 2022 Thessaloniki Film Festival: Best Artistic Achievement
 2022 Tokyo FILMeX: Special Mention
 2022 Cannes Film Festival: nominated for Golden Camera

Pracujący w tradycyjnej, usytuowanej w pobliżu Nilu sudańskiej wytwórni cegieł, Maher (bardzo subtelny, ale niebywale przekonujący występ debiutanta Mahera El Khaira) codziennie w pocie czoła przygotowuje materiał do budowy miejscowej tamy, jednej z najważniejszych budowli w okolicy. To tu tętni życie lokalnej społeczności, która zbiera się, by załatwić interesy, spotkać znajomych i wspólnie poutyskiwać na okrutny los. Tutaj też, gdzieś tam, na początku nieśmiało i szeptem, potem coraz śmielej, słychać pierwsze oznaki niezadowolenia z obecnego rządu, którego krótkowzroczna i nieudolna polityka prowadzi do tragicznej sytuacji gospodarczej w kraju. Historię jednostki reżyser Ali Cherri umieszcza w bardziej rozległej perspektywie, splatając jej działania (w ujęciu dosłownym i metaforycznym) z losami całego kraju i rodzącą się rewolucją. Na tym skomplikowanym i krwawym geopolitycznym tle, Maher ukazany jest jako „jeden z wielu”, który toczy równoległe swoją własną walkę. Codziennie wieczorem, metodycznie i z ogromnym przejęciem, buduje bowiem tajemniczą konstrukcję z błota i resztek materiałów, stanowiącą symbol tego, co aktualnie dzieje się w jego ojczyźnie. Bój o wolność narodu przybiera więc konkretną formę, a rosnąc w siłę, nieustannie umacnia walczących.

Autor opisu: Magdalena Maksimiuk

Ali Cherri – urodzony w Bejrucie reżyser i artysta wizualny mieszkający w Paryżu. W ubiegłym roku uczestniczył w programie rezydencji artystycznej w National Gallery w Londynie. „Tama” jest jego pełnometrażowym debiutem fabularnym, a krótkie metraże jego autorstwa zdobywały festiwalowe nagrody na całym świecie.

Maher (a subtle yet very convincing performance from debuting Maher El Khair) works in a traditional Sudan brick factory at the bank of Nile. Every day he works hard to prepare material for construction of a dam which is one of the most important projects in the region. The factory is where a local community gathers to do business, meet friends, and complain about cruel fate. This is also where from time to time people express their discontent with the current government's short-sighted and inefficient politics that has led to a tragic economic situation in the country. First, they whisper but their voices become louder over time. Director Ali Cherri places a story of an individual in a broader context thus intertwining his actions, both literally and metaphorically, with the whole country's history and nascent revolution. This complicated and bloody geopolitics is the backdrop of the story of Maher who is one of many fighting their own war. He spends each evening building, very methodically, a mysterious construction of mud and debris that is a symbol of current events in the country. The nation's battle for freedom has a concrete shape which by getting stronger constantly hardens the fighters.

Author: Magdalena Maksimiuk

Ali Cherri – a visual artist born in Beirut, now living in Paris. Last year he participated in the programme of artistic residency in the National Gallery in London. “The Dam” is his feature debut. His short films won many awards at film festivals around the world.

THE STRANGER

Tytuł filmu oryginalny: Al Garib
Reżyseria: Ameer Gakher Eldin
Kraj produkcji / koprodukcji: Syria, Niemcy, Palestyna, Katar
Rok produkcji: 2021
Czas trwania: 113 min
Gatunek: Dramat

Original title: Al Garib
Director: Ameer Gakher Eldin
Countries of origin: Syria, Germany, Palestine, Qatar
Year: 2021
Run time: 113 min
Genre: Drama

Nagrody i wyróżnienia:

2022 Asia Pacific Screen Awards:
Najlepsze zdjęcia
2021 MFF w Wenecji: Nagroda
Edipo Re dla Najlepszego filmu
w konkursie Giornate degli Autori)
2021 MFF w Kairze: Najlepszy film
w konkursie Tygodnia Krytyków
Filmowych
2021 Palestyński kandydat do Oscara

Awards and nominations:

2022 Asia Pacific Screen Awards: Best
Cinematography
2021 Venice Film Festival: Edipo
Re Award for the Best Film in
Giornate degli Autori Competition
2021 Cairo International Film Festival:
Best Film in Critics Week
Competition
2021 Palestinian submission for the
Academy Award

Wzgórza Golan to terytorium położone na pograniczu Syrii, Libanu i Izraela. Pierwotnie należące do Syrii, zostało zajęte przez Izrael w 1967 r. Od tamtej pory przesiedlono i pozbawiono praw do swojej ziemi ponad 130 tysięcy osób. Tych, którzy pozostali, poddano przymusowej asymilacji. Życie mieszkańców tego rejonu toczy się w cieniu wojny, która tuż za granicznym ogrodzeniem trawi Syrię. Rozbłyski i odgłosy wybuchów na stałe wpisały się w krajobraz, a służby mundurowe patrolują każdą wiejską drogę. To tutaj swoje życie wieździe Adnan, mężczyzna w średnim wieku, lekarz bez dyplomu. Choć został wydziedziczony, całe dni spędza w ojcowskim sadzie, który nietypowymi metodami próbuje ocalić od mrozu. Do domu, w którym wyczekują go żona i córka, zagląda rzadziej niż do kieliszka. Jego tryb życia pozbawia go szacunku rodziny i sąsiadów. Pewnej nocy Adnan zadaje swym znajomym pytanie: „Co byście zrobili, gdyby ktoś z tamtej strony podszedł kiedyś do płotu granicznego i poprosił was o pomoc?”. On już zna odpowiedź, bo właśnie ma zamiar pomóc ciężko rannemu żołnierzowi z Syrii i tym samym wstrząsnąć lokalną społecznością. Film debiutującego Ameera Fakhra Eldina to głęboko przejmujący portret ludzi, których wojna pozbawiła korzeni. Opowieść o tych, którzy stali się migrantami, choć nigdy nie opuścili swoich domów. To wreszcie historia człowieka pozbawionego tożsamości, ale nie człowieczeństwa. Film był palestyńskim kandydatem do Oscara.

Autor opisu: Karolina Stankiewicz

The Golan Heights is a region on the border of Syria, Lebanon, and Israel. Originally part of Syria, it was captured by Israel in 1967. Over 130 000 people have been displaced and deprived of the right to their own land ever since. Those who stayed were forced to assimilate. Residents of the region live in the shadow of war that has been raging on in Syria. Flashes and sounds of explosions have become a staple of the landscape while uniformed services patrol every village road. This is where Adnan, a middle-aged man and a doctor without a diploma, lives. Although he's been disinherited, he spends his days in his father's orchard which he tries to save from freezing with unusual methods. He rarely visits his own home where his wife and daughter are waiting for him. He prefers the company of booze. Because of his way of life, he loses respect of his family and neighbours. One night Adnan asks his friends a question: "What would you do if someone from the other side of the border fence asked you for help?". He already knows the answer because he's about to help a seriously wounded soldier from Syria and thus shake the local community. Ameer Gakher Eldin's debut is a deeply moving portrayal of people stripped of their roots by war. It's a tale about those who were made migrants despite never leaving their homes. And finally, it's a story of a man deprived of identity but not humanity. The film was a Palestinian submission for the Academy Award.

Author: Karolina Stankiewicz

Ameer Gakher Eldin – syryjski scenarzysta i reżyser, urodzony w 1991 r. w byłym Związku Radzieckim. Jego rodzice pochodzą z okupowanych Wzgórz Golan. „Ten obcy” to jego debiut, który jest jednocześnie pierwszym filmem ze Wzgórz Golan i ma stanowić pierwszą częścią trylogii. Drugi film, o tymczasowym tytule „Nothing of Nothing Remains”, znajduje się w fazie developmentu.

Ameer Gakher Eldin – a Syrian screenwriter and director born in 1991 in the former Soviet Union. His parents come from the occupied Golan Heights. “The Stranger” is his debut and the first film from the Golan Heights. It's the first part of a planned trilogy. The second part, temporarily called “Nothing of Nothing Remains” is in development.

HIVE

Tytuł filmu oryginalny: Zgjoj
Reżyseria: Blerta Basholli
Kraj produkcji / koprodukcji:
 Szwajcaria, Macedonia Północna,
 Albania, Kosowo
Rok produkcji: 2021
Czas trwania: 83 min
Gatunek: Dramat

Original title: Zgjoj
Director: Blerta Basholli
Countries of origin: Switzerland,
 North Macedonia, Albania, Kosovo
Year: 2021
Run time: 83 min
Genre: Drama

Blerta Basholli – urodzona w Kosowie reżyserka, scenarzystka i producentka. Ukończyła prestiżową szkołę Tisch School of the Arts na Uniwersytecie Nowojorskim. „Ul”, jej pełnometrażowy debiut, znalazł się na oscarowej krótkiej liście w kategorii Najlepszy film międzynarodowy jako pierwszy w historii obraz z Kosowa.

Blerta Basholli – a director, screenwriter, and producer born in Kosovo. She graduated from the prestigious Tisch School of the Arts at New York University. “Hive”, her directorial debut was shortlisted for the International Feature Film Oscar as the first ever film from Kosovo.

Od wojny w Kosowie minęło ponad 20 lat, a 1600 osób nadal nie odnaleziono. To liczby, których znaczenia nie rozumiemy, dopóki nie przyjrzymy się tragedii tych, którzy czekają na swoich bliskich „Ul” to właśnie taka, oparta na autentycznej historii opowieść. W wiosce Krushë e Madhe, w wyniku dokonanej przez Serbów masakry, zginęło 200 osób. Do dziś nie wiadomo, co stało się z 64 mężczyznami. Gdy, co jakiś czas odnaleziono zostają kolejne ciała, kobiety, z drżącym sercem zaglądają do plastikowych worków. Fahrije jest jedną z nich. Od siedmiu lat nie ma wieści o swoim mężu. Ale życie nie pozwala jej na pograżenie się w rozpacz: jest matką dwojga dzieci - zbuntowanej nastolatki i jej młodszego brata, na utrzymaniu ma też niepełnosprawnego teścia. Życie nie pozwala jej również na przestrzeganie rządzących małą społecznością patriarchalnych reguł. A te zabraniają kobietom pracować. Tymczasem Fahrije nie dość, że jeździ własnym samochodem do Prisztiny sprzedawać miód ze swojej pasieki, to jeszcze zakłada biznes produkcji ajwaru. Mężczyźni starają się odebrać jej możliwość samostanowienia, a kobiety boją się, co ludzie powiedzą, ale „Ul” to mimo wszystko film optymistyczny. I choć rozgrywa się w cieniu śmierci, opowiada o życiu. To poruszająca opowieść o nadziei w obliczu niewyobrażalnej tragedii. Mówi o konieczności pogodzenia się ze stratą i patrzenia w przyszłość, o solidarności kobiet i ich wewnętrznej sile. To także film o tym, że wojna nie ma w sobie nic z kobiecy, bo to mężczyźni zgotowali im ten los.

Autor opisu: Alicja Sterna

Nagrody i wyróżnienia:

- 2022 MFF w Dublinie: Najlepszy debiut
- 2021 Sundance Film Festival: Główna Nagroda Jury - Najlepszy dramat zagraniczny, Nagroda Publiczności - Najlepszy dramat zagraniczny, Nagrody Reżyserskie - Najlepszy zagraniczny reżyser dramatu
- 2021 WFF: Najlepszy film w kategorii Konkurs 1-2
- 2021 MFF w Salonikach: Nagroda publiczności
- 2021 MFF w Scottsdale: Najlepsza aktorka

Awards and nominations:

- 2022 Dublin International Film Festival: Best Debut Feature
- 2021 Sundance Film Festival: Grand Jury Prize, Audience Award, and Directing Award in World Cinema Dramatic Competition
- 2021 Warsaw International Film Festival: Best Film in Competition 1-2 Award
- 2021 Thessaloniki Film Festival: Audience Award
- 2021 Scottsdale International Film Festival: Best Actress

It's been 20 years since the war in Kosovo ended and 1600 people still haven't been found. These are numbers we don't understand until we look at the tragedy of those who wait. "Hive" is a story based on those true events. In the village of Krushë e Madhe 200 people died because of a massacre conducted by the Serbs. Until this day 64 men haven't been found. Every time new bodies are discovered, women look into plastic bags, trembling. Fahrije is one of them. She hasn't heard from her husband for eight years. But she can't let herself fall into despair. She's a mother of two, a rebellious teenager and her younger brother, and she also must take care of her disabled father-in-law. The circumstances make her reject the patriarchal rules in her local community. And the rules forbid her to work. Meanwhile, not only does Fahrije drive her own car to get to Pristina to sell her own honey, but she also starts a business of producing ajvar. Men try to deprive her of her self-determination and women are afraid of people talking. But "Hive" is an optimistic film that despite the shadow of death hanging over it, is actually about life. It's a moving story of hope in the face of unimaginable tragedy. It's about the necessity to accept loss and look ahead. And finally, it's about women's solidarity and their inner strength. It's also about how war has an unwomanly face because it's the men who made them suffer.

Author: Alicja Sterna

WISZĄCE OGRODY

HANGING GARDENS

Tytuł filmu oryginalny: Janain mualauqa

Reżyseria: Ahmed Al-Daradji

Kraj produkcji / koprodukcji: Irak, Egipt, Wielka Brytania, Arabia Saudyjska, Palestyna

Rok produkcji: 2022

Czas trwania: 103 min

Gatunek: Dramat

Original title: Janain mualauqa

Director: Ahmed Al-Daradji

Countries of origin: Iraq, Egypt, United Kingdom, Saudi Arabia, Palestine

Year: 2022

Run time: 103 min

Genre: Drama

Nagrody i wyróżnienia:

2022 MFF Red Sea: Najlepszy film, Najlepsze zdjęcia

2022 MFF w Wenecji: Specjalne wyróżnienie Premio Fondazione FAI Persona Lavoro Ambiente

Awards and nominations:

2022 Red Sea International Film Festival: Best Feature Film, Best Cinematic Contribution

2022 Venice Film Festival: Special Mention - Premio Fondazione FAI Persona Lavoro Ambiente

Ten kameralny dramat obyczajowy rozgrywa się na bagdadzkim wysypisku śmieci, nazywanym ironicznie Wiszącymi Ogrodami. Towarzyszymy codzienności osieroconych w wyniku amerykańskiej inwazji na Irak braci - dwunastoletniemu Asadowi (brawurowo zagranemu przez debiutującego Hussaina Muhammada Jalilogo) i starszemu, pełniącemu rolę opiekuna Tasze (Wissam Diyaa).

Ostatnie dni dzieciństwa upływają Asadowi w otoczeniu resztek dawnego świata, w stertach śmieci i powojennego złomu, z których bracia wygrzebują metalowe i plastikowe „skarby” nadające się do dalszej sprzedaży. Brud, w każdym tego słowa znaczeniu, jest tu wszechobecny. Podkreślają to niezwykle sugestywne zdjęcia Duraida Munajima. W hałdach śmieci znaleźć można wszystko: od pozostawionych przez amerykańskich żołnierzy pism pornograficznych, po ciała noworodków i kobiet, ofiar restrykcyjnej, patriarchalnej kultury Iraku. Taha stara się, wbrew okolicznościom, narzucić ich nędznej egzystencji jakieś ramy. Jego wysiłki pójdą jednak na marne, gdy Asad znajdzie realistyczną seks-lalkę i postanowi zabrać ją do domu. I choć Taha stawia ultimatum: lalka albo dom, Asad nie przejmuje się, bo już ma pomysł, jak spieniężyć znalezisko, czym narazi się na gniew tych, którzy kontrolują społeczność. Lalka, symbol tego, co w irackiej kulturze zakazane i wyparte, wprowadzi zamęt i obudzi w lokalnych mężczyznach najgorsze instynkty.

Autor opisu: Ewa Pawlik

This intimate drama takes place at a Baghdad landfill site, ironically called Hanging Gardens. We accompany two brothers, orphaned because of the American invasion on Iraq: 12-year-old Asad (daringly played by debuting Hussain Muhammad Jalil) and his older brother and guardian Taha (Wissam Diyaa).

Asad spends the last days of his childhood surrounded by remnants of the bygone world, in heaps of rubbish and post-war scrap metal. He and his brother search for metal and plastic “treasures” that they can sell for profit. Dirt, in every sense of this word, is omnipresent. It’s emphasised by very suggestive cinematography by Duraid Munajim. You can find everything in the rubbish, from pornographic magazines left by American soldiers to bodies of new-born babies and female victims of restrictive patriarchal culture of Iraq. Taha tries to put their miserable existence in some order. However, his attempts fail when Asad finds a realistic sex doll and decides to take it home. And although Taha makes an ultimatum: it’s either the doll or home, Asad doesn’t care. He already knows how to monetise his find, which will make people controlling the community very angry. The doll, a symbol of what’s forbidden and denied, will create confusion, and wake up the worst instincts in local men.

Author: Ewa Pawlik

Ahmed Yassin Aldaradij (Ahmed Al-Daradij) – urodzony w Bagdadzie reżyser i scenarzysta, znany dotąd głównie z filmów krótkometrażowych („Between the Two Banks”, „Children of God”). Studiował na Uniwersytecie Bagdadzkim i w Londyńskiej Szkole Filmowej. W swojej twórczości koncentruje się na sytuacji społeczno-kulturowej wyniszczonego wojną Iraku i napięciu pomiędzy normami społecznymi a osobistą wolnością.

Ahmed Yassin Aldaradij (Ahmed Al-Daradij) – a director and screenwriter born in Baghdad, up until now known for short films (“Between the Two Banks”, “Children of God”). He studied at Baghdad University and in London Film School. In his work he concentrates on the socio-cultural situation in Iraq after the war, and on tensions between social norms and personal freedom.

ŻÓŁTY KOT

YELLOW CAT

Tytuł filmu oryginalny: Sary mysyq

Reżyseria: Adilkhan Yerzhanov

Kraj produkcji / koprodukcji:

Kazachstan, Francja

Rok produkcji: 2020

Czas trwania: 88 min

Gatunek: Dramat / Komedia

Original title: Sary mysyq

Director: Adilkhan Yerzhanov

Countries of origin: Kazakhstan,
France

Year: 2020

Run time: 88 min

Genre: Drama / Comedy

Nagrody i wyróżnienia:

2022 Kazachski kandydat do Oscara

2022 MFF w Wenecji: Nominacja

– Najlepszy film

Awards and nominations:

2022 Kazakh submission for the Academy
Award

2022 Venice Film Festival: nominated for
Best Film

Obraz Adilkhana Yerzhanova to tonąca w oparach absurdu i groteski opowieść o dwudziestokilkuletnim Kermeku (Azamat Nigmanov). Mężczyzna, wielki fan roli Alaina Delona z „Samuraja”, wychodzi z więzienia i wraca do swojego położonego gdzieś na kazachskim stepie miasteczka. Chce rozpocząć nowe, uczciwe życie. Marzy o zdobyciu pieniędzy na wybudowanie kina, ale trzęsący okolicą mafijny boss Baldyr (Yerken Gubashev) żąda od Kermeka, żeby ten pracował dla niego. Bohater sprzeciwia się swojemu z góry ustalonemu losowi i wraz z młodą, szaloną prostytutką Evą (Kamila Nugmanova), rozpoczyna podróż po miejscowych bezdrożach.

„Żółty kot” przywodzi na myśl takie produkcje, jak „Arizona Dream” Emira Kusturicy czy „Kochankowie z księżycą” Wesa Andersona. Yerzhanov opowiada o współczesnym Kazachstanie – korupcji służb, braku perspektyw, biedzie – przez pryzmat historii dwojga niewinnych kochanków – dziwaków i odszczepieńców, którzy chcą być szczęśliwi niezależnie od okoliczności. Środkowoazjatycki kraj w oku kamery Yerzhanova przypomina krainę z prześmiewczej, chwilami slapstickowej baśni, gdzie magicznymi istotami nie są wróżki i smoki, ale znani z ekranu Alain Delon, Robert de Niro czy Gene Kelly. Film zachwyca wspaniałymi zdjęciami surowej kazachskiej przyrody i niezwykle precyzyjną wieloplanową kompozycją kadrów. „Żółty kot” miał swoją premierę podczas festiwalu w Wenecji w prestiżowej sekcji Orizzonti.

Autor opisu: Mateusz Żebrowski

Adilkhan Yerzhanov – urodzony w radzieckim Dżezkazganie (dzisiejszy kazachski Żezkazgan). Ma na swoim koncie kilkanaście wyreżyserowanych pełnometrażowych fabuł, które były prezentowane m.in. na festiwalu w Cannes (sekcja Un Certain Regard), Wenecji (sekcja Orizzonti) i San Sebastian, a także na kilkunastu innych festiwalach. Yerzhanov jest również scenarzystą i montażystą swoich filmów.

Adilkhan Yerzhanov's film is a grotesque and absurd story of twentysomething Kermek (played by Azamat Nigmanov). The man, who is a huge fan of Alain Delon's role in "Le Samourai", goes out of prison and comes back to his hometown somewhere on a Kazakh steppe. He wants to start a new honest life. He dreams about gathering enough money to build a cinema, but a local mafia boss (Yerken Gubashev) demands that Kermek work for him. The man rejects his pre-determined fate, instead setting off on a journey across local sideways with a young crazy prostitute Eva (Kamila Nugmanova) as his companion.

"Yellow Cat" resembles Emir Kusturica's "Arizona Dream" and Wes Anderson's "Moonrise Kingdom". Yerzhanov tells about contemporary Kazakhstan and its corrupted services, lack of perspectives, and poverty from the angle of two innocent lovers, weirdos and outsiders who want to be happy regardless of the circumstances. The Central Asian country looks like a land from an irreverent slapstick fairy tale where instead of magic creatures like fairies and dragons there are Alain Delon, Robert de Niro or Gene Kelly. The film astounds with wonderful cinematography depicting Kazakh nature and very precise multi-layered frame compositions. "Yellow Cat" premiered at the Venice Film Festival in a prestigious Orizzonti section.

Author: Mateusz Żebrowski

Adilkhan Yerzhanov – born in Dzhzhkazgan in the Soviet Union (now in Kazakhstan and called Jezkazgan). He's made over a dozen features that were screened at festivals in Cannes (Un Certain Regard section), Venice (Orizzonti section), and San Sebastian among others. He also writes and edits his films.

ŻYŁY ŚWIATA

VEINES OF THE WORLD

Tytuł filmu oryginalny: Die Adern der Welt

Reżyseria: Byambasuren Davaa

Kraj produkcji / koprodukcji:
Mongolia, Niemcy

Rok produkcji: 2020

Czas trwania: 96 min

Gatunek: Dramat / Familijny

Original title: Die Adern der Welt

Director: Byambasuren Davaa

Countries of origin: Mongolia,
Germany

Year: 2020

Run time: 96 min

Genre: Family drama

Nagrody i wyróżnienia:

2021 Mongolski Kandydat do Oscara

2021 Niemiecka Nagroda Filmowa
w kategorii Najlepszy Film dla
Dzieci

2021 MFF i Forum Praw Człowieka
Genewa: Nagroda Główna
w kategorii Film Fabularny
i Prawa Człowieka, Nagroda Jury
Młodzieżowego w kategorii Film
Fabularny

Awards and nominations:

2021 Mongolian submission to the
Academy Award

2021 German Film Awards: Outstanding
Children or Youth Film

2021 International Film Festival and Forum
on Human Rights: Fiction Grand
Award, Youth Jury - Fiction

Współczesna Mongolia. 11-letni Amra Erdene mieszka z rodzicami i siostrą w jurcie na stepie. Codziennie rano ojciec odwozi go do szkoły skonstruowanym przez siebie czerwonym kabrioletem przyozdobionym gwiazdą Mercedesa. Rodzina utrzymuje się ze sprzedaży owczych serów; w domu jest skromnie, ale szczęśliwie. Uzdolniony muzycznie nastolatek marzy o udziale w „Mongolia’s Got Talent”, do którego eliminacje odbędą się niebawem w jego miasteczku. Na spokojnym życiu rodziny Erdene i wielu innych, kładzie się cieniem ekspansja przemysłu wydobywczego – półlegalne mobilne kopalnie przemierzają step w poszukiwaniu złota, dewastując gospodarstwa nomadów, bo uniemożliwiają im wypas trzód i wypierają z ziemi ich przodków. Ojciec Amry, przewodząc lokalnej społeczności, próbuje się temu przeciwstawić. W dniu przesłuchania do talent show dochodzi do tragedii, która na zawsze zmieni życie chłopca. Będzie musiał poznać troski dorosłych, dokonywać wyborów wbrew własnym pragnieniom, poczuć odpowiedzialność za najbliższych i własną kulturową tożsamość.

Debiutancka fabuła wielokrotnie nagradzanej dokumentalistki Byambasuren Davaa przenosi widzów w świat obcy już zachodnim społeczeństwom: bliskości przyrody i tradycji, wciąż żywej wspólnoty, walki dobra ze złem. Paradokmalna faktura zdjęć, oszczędne i poruszające aktorstwo, oszałamiające piękno mongolskiego krajobrazu i realny dramat przymusowych przesiedleń koczowników sprawiły, że produkcja, która premierę miała na Berlinale, wybrana została mongolskim kandydatem do Oscara.

Autor opisu: Anna Rembowska

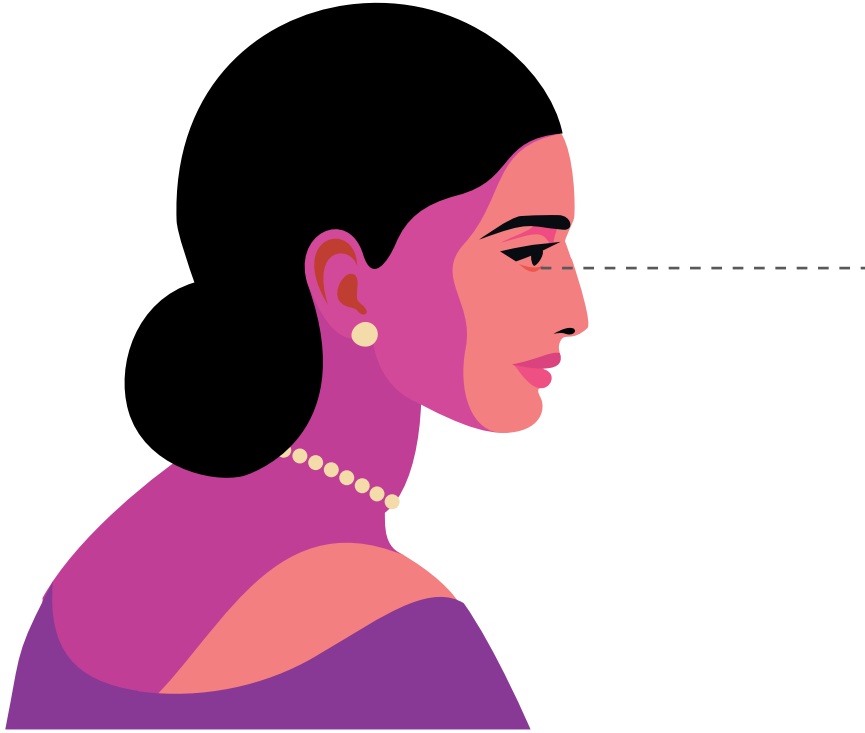

Byambasuren Davaa – mongolska reżyserka, absolwentka University of Television and Film Munich, od ponad 20 lat mieszkająca w Niemczech. Autorka nagradzanych dokumentów: „The Story of the Weeping Camel”, „The Cave of the Yellow Dog”, „Two Horses of Genghis Khan”.

Present-day Mongolia. 11-year-old Amra Erdene lives with his parents and sister in a yurt on the steppe. Every day his father takes him to school in a self-made red cabriolet with a Mercedes logo attached to it. The family earns their living selling sheep milk cheeses. They live a modest life but they’re happy. The musically talented teenager dreams of participating in “Mongolia’s Got Talent” for which eliminations are soon taking place in his town. The family’s quiet life is ruined by an expansion of the mining industry. Semilegal mobile mines wander across the steppe in search of gold. They devastate nomads’ farms by preventing them from grazing cattle and pushing them away from their fathers’ land. Amra’s father, the leader of the community, tries to stop it. On the day of the talent show eliminations a tragedy happens. From now on the boy’s life won’t be the same. He’ll have to learn about adult problems, make choices against his own wishes, feel responsibility for people dearest to him, and get to know his own cultural identity.

A debut feature from a recognised documentarist Byambasuren Davaa takes viewers to a world unknown to Western societies with its closeness to nature and tradition, vibrant community, and battle between good and evil. A quasi-documentary texture of imagery, toned down and moving acting, a breathtaking beauty of Mongolian landscape, and a real tragedy of nomads being forced to resettle made the film, which premiered in Berlin, a Mongolian submission to the Academy Award.

Author: Anna Rembowska

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE
ACCOMPANYING EVENTS

MULTISENSORYCZNE DOŚWIADCZANIE WINA – PRZEWODNIK ŚWIADOMEGO DEGUSTOWANIA I DEGUSTACJA

Spotkanie prowadzone przez sommelierkę
Katarzynę Federowicz

Data: 22.04.2023

Godzina: 19:00 (początek seansu), 20:30
(degustacja)

Miejsce: Kino Atlantic, Chmielna 33,
Warszawa

WSTĘP WOLNY

Wino towarzyszy człowiekowi od tysiącleci, niosąc przyjemność i zrozumienie ziemi, z których pochodzi. Wielość jego odmian i rodzajów jest niemal nieskończona. Podczas spotkania poznamy zasady profesjonalnej degustacji. Dowiemy się, na czym polega tzw. degustacja w ciemno, oparta na analizie wzrokowej, zapachowej i smakowej. Będzie także możliwość skosztowania wina specjalnie z tej okazji sparowanego z seansem filmowym.

MULTISENSORY WINE EXPERIENCE – A GUIDE TO CONSCIOUS WINE TASTING COMBINED WITH TASTING ITSELF

Meeting hosted by Katarzyna Federowicz,
a sommelier

Date: 22/04/2023

Time: 7:00 PM (screening start), 8:30 PM
(wine tasting)

Place: Atlantic Cinema, 33 Chmielna St.,
Warsaw

FREE ADMISSION

Wine has accompanied humans for thousands of years, bringing pleasure and understanding of the soil it comes from.

The range of its varieties and types is almost infinite. During the meeting we're going to get to know the rules of professional wine tasting. We're also going to learn what the blind wine tasting, involving analysis of appearance, aroma, and taste, is. You'll be able to taste wine that has been carefully chosen to match the film screening.

BALKAŃSKIE RYTMY W SKŁADZIE BUTELEK

Data: 22.04.2023

Godzina: 19:00

Miejsce: Skład Butelek, 11 Listopada 22,
Warszawa

WSTĘP WOLNY

Zespół SARA KINA to polsko-bułgarsko-czeska grupa muzyczna łącząca muzykę bałkańską z folkami i elementami jazzu. Zespół tworzą profesjonalni multiinstrumentaliści, pasjonaci muzycni, grający na oryginalnych instrumentach jak kaval, dudy, tambura, a także na akordeonie, klarncie i kontrabasie.

SARA KINA zajęła I miejsce na Mikołajkach Folkowych w Lublinie, jest laureatem festiwalu Nowa Tradycja organizowanego przez Polskie Radio i laureatem Festiwalu Muzyki Etnicznej w Skierniewicach. Zespół otrzymał również 4xTAK w programie telewizyjnym Must Be The Music. SARA KINA koncertowała między innymi w Luksemburgu, Irlandii, Włoszech, Austrii, Niemczech, Bułgarii, Rumunii, na Litwie i Ukrainie. SARA KINA w swoim dorobku ma nagranych 6 płyt: Sarakina (2001), Junctions (2004), Fryderykata (2008), Dance of fire (2012), Live in studio (2014), Balkantron (2017). Albumy Sarakina i Junctions zostały laureatami Folkowego Fonogramu Roku organizowanego przez Polskie Radio Dwójka.

BALKAN RHYTHMS IN SKŁAD BUTELEK

Date: 22/04/2023

Time: 7:00 PM

Place: Skład Butelek, 22 11 Listopada St.,
Warsaw

FREE ADMISSION

SARA KINA is a Polish-Bulgarian-Czech music group combining Balkan music with folk and jazz. The group comprises multi-instrumentalists, passionate about playing on original instruments, like kaval, bagpipes, tambura, as well as accordion, clarinet, and contrabass.

SARA KINA won first prize at the Folk St. Nicholas Day festival in Lublin. It's also a laureate of the New Tradition festival organised by the Polish Radio, and a laureate of the Ethnic Music Festival in Skierniewice. The group was granted an approval from every member of the judging panel in the TV talent show "Must Be the Music". SARA KINA gave concerts in Luxembourg, Ireland, Italy, Austria, Germany, Bulgaria, Romania, Lithuania, and Ukraine. SARA KINA recorded six albums: "Sarakina" (2001), "Junctions" (2004), "Fryderykata" (2008), "Dance of Fire" (2012), "Live in Studio" (2014), and "Balkantron" (2017). The first two of them were laureates of the Folk Phonogram of the Year competition organised by the Polish Radio Programme Two.

LIBAŃSKA HERBATA I POKAZ TAŃCA BRZUCHA W RESTAURACJI LE CEDRE

Data: 18.04.2023 oraz 20.04.2023

Godzina: 20:00

Miejsce: restauracja Le Cedre 61,
Al. Solidarności 61
(warszawska Praga)

WSTĘP WOLNY

Shisha, taniec brzucha, libańska muzyka oraz doskonale libańskie wino tworzą nieopowtarzalną atmosferę niczym z baśni tysiąca i jednej nocy.

Jeśli pragniesz wziąć udział w prawdziwej kulinarnej uczcie, skosztuj specjałów kuchni libańskiej. Wizyta w Le Cedre w Warszawie to pasjonująca podróż po smakach, nie tylko Bejrutu, ale również całego Libanu. Na gości festiwalu czeka gorąca i aromatyczna herbata libańska oraz pokazy tańca brzucha.

To rodzaj tańca solowego, wykonywanego głównie przez kobiety, popularnego na terenach Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej. Najważniejszymi cechami tego tańca są ruchy bioder, brzucha, biustu i ekspresyjne gesty rąk. Elementem bardzo charakterystycznym jest tzw. shimmy, czyli drżący ruch bioder wprawiający w drgania brzuch tancerki. To wyjątkowo efektowny i porywający taniec.

LEBANESE TEA AND BELLY DANCE SHOW IN LE CEDRE RESTAURANT

Date: 18/04/2023 and 20/04/2023

Time: 8:00 PM

Place: Le Cedre 61 restaurant, 61
Solidarności Av.
(Warsaw Prague)

FREE ADMISSION

Shisha, belly dance, Lebanese music, and magnificent Lebanese wine create a unique atmosphere resembling the one in "One Thousand and One Nights".

If you want to participate in a real culinary feast, try delicacies of Lebanese cuisine. A visit to Le Cedre in Warsaw is a fascinating journey through Lebanon and its tastes. Guests will be able to try a hot and aromatic Lebanese tea and watch a belly dance show.

Belly dance is a solo dance performed mainly by women. It's very popular in the Middle East and North Africa. Its most important features are movements of hips, belly, and bosom, as well as expressive arm gestures. The dance's distinguishing element is shimmy, a shaking movement of hips that makes a dancer's belly vibrate. It's a very attractive and enchanting dance.

SILENT DISCO W SKŁADZIE BUTELEK

Data: 15.04.2023

Godzina: 20:00

Miejsce: Skład Butelek, 11 Listopada 22,
Warszawa

WSTĘP WOLNY

Melodie całej Eurazji w słuchawkach. Cicha dyskoteka to innowacyjny sposób na świetną zabawę. Verossi – DJ z międzynarodowym, 13-letnim czynnym doświadczeniem - swoje sety serwował nie tylko w całej Polsce, ale także w Hiszpanii, Chorwacji, Indiach, Holandii, Anglii oraz Czechach. Półfinalista Miistrzostw Polski DJów przeniesie nas w niezwykłą podróż po całej Eurazji.

SILENT DISCO IN SKŁAD BUTELEK

Date: 15/04/2023

Time: 20:00

Place: Skład Butelek, 22 11 Listopada St.,
Warsaw

FREE ADMISSION

Melodies from the whole Eurasia in your headphones. Silent disco is an innovative way to enjoy oneself. Verossi, a DJ with 13 years of experience, presented his sets not only in Poland, but also in Spain, Croatia, India, the Netherlands, England, and Czechia. The semi-finalist of the Poland DJ Championship is going to take us on a journey across the whole Eurasia.

„RĘKOCZYNY. OPowieści KOBIECEGO GNIEWU”

Data: 14.04.2023

Godzina: 18:00

Miejsce: Księgarnia i Kawiarnia
Wydawnictwa Czarne,
al. Jana Pawła II 45A, Warszawa

Opowiadanie: Agnieszka Ayşen Kaim

**Akompaniament na gitarze klasycznej
i etnicznych instrumentach strunowych:**

Mateusz Szemraj

Czas trwania: 70 min

WSTĘP WOLNY

Czas kobiecy to „postprzygody”, konsekwencje męskich przygód opiewanych przez poetów. W tle męskich działań kobiety mogą: rzucać klątwy, poddawać się woli ojców i mężów, jak Penelopa czy Fata Awdaga z „Mostu na Drinie” Ivo Andrića, cicho usuwać się w cień, gdy nastaje „ta druga”, jak Iranka Hajjat z opowiadania Mahbube Mirqadiri „Podarek z podróży”. Mogą się buntować na różne sposoby, jak Afganka Samira z powieści „Samira i Samir” Siba Shahib, czy żona Hodży Nasreddina. Siedząc nad krosnem, haftem, z szydełkiem w ręku, epickie kobiety gromadziły złość i obmyślały zemstę, która nie zawsze przynosi ulgę. Są też opowieści bliżej nas, zza ściany, sąsiedzkie, ale także i te z sądowych zeznań, relacje bezimiennych żon i córek, uciekających ze swoich krajów uchodźczyń. Usłyszycie więc narracje tradycyjne, literackie, osobiste, dotkliwe, niewygodne, opowiedane z kobiecej perspektywy, przemilczane w obowiązujących dyskursach.

„FISTICUFFS. TALES OF WOMEN’S WRATH”

Date: 14/04/2023

Time: 6:00 PM

Place: Czarne Publishing House’s Bookshop and Café, 45A Jana Pawła II Av., Warsaw

Storytelling: Agnieszka Ayşen Kaim

Accompaniment: Mateusz Szemraj
(classic guitar and ethnic string instruments)

Duration: 70 min

FREE ADMISSION

Female time means „post-adventures”, consequences of male adventures praised by poets. Serving as the background for male actions, women can put on curses, submit to the will of their fathers and husbands, like Penelopa or Fata Awdaga in “The Bridge on the Drina” by Ivo Andrić, or quietly retreats when “the other woman” appears, like Hajjat in an Iranian short story “A gift from a journey” by Mahbube Mirqadiri. They can rebel in different ways, like Samira in an Afghan novel “Samira and Samir” by Siba Shahib or Hoxha’s wife, Nasreddina. Weaving, embroidering, or crocheting, epic women have been accumulating wrath and planning revenge which doesn’t always bring relief. There are also tales closer to us, from behind the wall. There are ones from a courtroom: accounts of nameless wives and daughters that fled their countries. You’ll hear narrations that are traditional, literary, personal, painful, and uncomfortable. Told from a female perspective, they have been disregarded in a public discourse.

PEWNEGO RAZU W ORMIAŃSKIEJ WARSZAWIE...

Data: 16.04.2023 oraz 23.04.2023

Godzina: 11:00

Miejsce: Zbiórka przed wejściem głównym do Zamku Królewskiego

Prowadzenie: Jarosław Kaczmarek "Grupa Studnia O." - opowiadanie, Mateusz Szemraj - muzyka.

WSTĘP WOLNY

Zapraszamy na rodzinny spacer z opowieściami o ormiańskiej Warszawie. Jego trasa poprowadzi od Ogrodów Zamku Królewskiego przez Kolekcję Koberców Wschodnich Teresy Sahakian w pałacu Pod Błachą na staromiejski Rynek. A na Rynku... ormiańscy kupcy rozstawili kolorowe kramy i zachwalają swój towar: kobierce pstre i purpurowe, kilimy gładkie atlasowe, kitajki, pasy kontuszowe!

W tłumie przechodniów spotkacie niejednego wędrowca z dalekiej Armenii, który opowie Wam historie o Zagadkowym Kikosie i Walecznym Nazarze.

Na Starym Mieście odnajdziemy kamienie, w których mieszkali słynni polscy Ormianie, wspólnie odgadniemy znaczenie dawnych profesji, którymi się zajmowali.

Zbiórka przed wejściem głównym do Zamku Królewskiego.

ONCE UPON A TIME IN ARMENIAN WARSAW...

Date: 16/04/2023 and 23/04/2023

Time: 11:00 AM

Place: Meeting point in front of the Royal Castle's main entrance

Hosts: Jarosław Kaczmarek, "Studnia O. Group" - storytelling, Mateusz Szemraj - music

FREE ADMISSION

A family walk with stories of Armenian Warsaw. It starts at the Royal Castle Gardens, follows up to Teresa Sahakian's Eastern Carpets Collection in The Tin-Roofed Palace, and ends on the Old Town Market Square. And on the Market Square Armenian merchants have installed their booths and are recommending their goods: motley and purple carpets, smooth and satin kilims, silks, and kontush belts!

In the crowd of passers-by, you'll meet more than one wanderer from distant Armenia who will tell you stories of Mysterious Kikos and Gallant Nazar.

In the Old Town we'll find tenements where famous Polish Armenians lived, and together we'll guess the nature of their professions.

Meeting point is in front of the Royal Castle's main entrance.

MAŁGORZATA SZLAGOWSKA

Dyrektor Festiwalu
malgorzata@ear.com.pl

ARTUR ZABORSKI

Dyrektor programowy
artur.zaborski@yahoo.com

YANA NECHAI

Project Manager
Koordynator techniczny, licencje, tłumaczenia
yana@nowaprzestrzen.com

MAGDA ALIW

Project Manager
Wydarzenia towarzyszące
festiwal@ear.com.pl

MARIA PIOTROWSKA

PR Manager
Media - prasa, radio, tv
maria@ear.com.pl

IZABELA GIERCZAK

PR Manager
Media społecznościowe, tłumaczenia
iza@ear.com.pl

AGNIESZKA POTKAJ

Project Manager
Wolontariat, obsługa festiwalu, logistyka
apotkaj@gmail.com
wolontariat@nowaprzestrzen.com

GIZELA MAJA POLAK

Skład katalogu

JOANNA WĘGLIŃSKA

strona internetowa
www.boria.pl

**KAROLINA MICHAŁOWSKA,
MARIUSZ FILIPOWICZ**

Grafika, spot

ROBERT TURŁO

Spot

KINGA ZABAWSKA

Obieg kopii

WSPARCIE ORGANIZACYJNE

Katarzyna Szlagowska
Gabriel Charabin
Dominika Kosielea

ORGANIZATOR

Fundacja Nowa Przestrzeń
ul. Dywizjonu 303 nr 161, lok.U1
01-470 Warszawa
+48 22 523 41 18

AŻ PO GRÓB MƏRMƏR SOYUĞU **COLD AS MARBLE 8**

BRUDNO TRUDNO NIEBEZPIECZNIE DIRTY DIFFICULT DANGEROUS
DIRTY DIFFICULT DANGEROUS **10**

COSTA BRAVA, LIBAN COSTA BRAVA, LEBANON **COSTA BRAVA, LEBANON 12**

CÓRKI ABDULRAHMANA BANAT ABDULRAHMAN **DAUGHTERS OF ABDUL-RAHMAN 14**

CZARNA NOC KARANLIK GECE **BLACK NIGHT 16**

DUSZA BEZ ADRESU SOUL OF NOWHERE **SOUL OF NOWHERE 18**

DWA LWY JADĄ DO WENECJI DY LUANË DREJT VENECIAS **TWO LIONS TO VENICE 20**

EGZAMIN EZMÛN **THE EXAM 22**

EXODUS NEZOUH **EXODUS 24**

GORĄCE DNI KURAK GÜNLER **BURNING DAYS 26**

GÓRSKI CZOSNEK ГОРНЫЙ ЛУК **MOUNTAIN ONION 28**

JEŚLI CIĘ ZNAM LEGJOB TUDOMÁSOM SZERINT **AS FAR, AS I KNOW 30**

KOBIETY PŁACZĄ WOMEN DO CRY **WOMEN DO CRY 32**

KSIĘZYC, 66 PYTAŃ SELINI, 66 EROTISEIS **MOON, 66 QUESTIONS 34**

LAMPART Z ANKARY ANADOLU LEOPARI **ANATOLIAN LEOPARD 36**

METRONOM METRONOM **METRONOM 38**

MĘŻCZYŻNA I PIES MAN AND THE DOG **MAN AND THE DOG 40**

MURENA MURINA **MURINA 42**

NAJSZCZĘŚLIWSZY CZŁOWIEK NA ŚWIECIE NAJSREKJNIOT CHOVEK NA SVETOT
THE HAPPIEST MAN IN THE WORLD 44

NIEBIESKI KSIĘZYC CRAI NOU **BLUE MOON 46**

NIEDŹWIEDZIA PRZYSŁUGA KAR VE AYI **SNOW AND THE BEAR 48**

NIESKAZITELNA BIEL BEMBeyAZ **PURE WHITE 50**

OCZY PRECZ MISHEHU YOHAV MISHEHU **ALL EYES OFF ME 52**

OSTATNIE DNI ILIRII ILLYRICVM ILLYRICVM **54**

PIEŚŃ DRZEWA ДАПАК ЫРЫ **SONG OF THE TREE 56**

PŁACZĄCY STEP THE CRYING STEPPE **THE CRYING STEPPE 58**

PO ZIMIE POSLIJE ZIME **AFTER WINTER 60**

POZA KADREM THINGS UNSAID **THINGS UNSAID 62**

RSVP LCV (LÜTFEN CEVAP VERINIZ) **RSVP 64**

ŚMIERĆ NIEWINNOŚCI I GRZECH NIEISTNIENIA DEATH OF A VIRGIN AND THE SIN OF NOT LIVING
DEATH OF A VIRGIN AND THE SIN OF NOT LIVING 66

TAMA AL-SADD **THE DAM 68**

TEN OBCY AL GARIB **THE STRANGER 70**

UL ZGJOI **HIVE 72**

WISZĄCE OGRODY JANAIN MUALAQUA **HANGING GARDENS 74**

ŻÓŁTY KOT SARY MYSYQ **YELLOW CAT 76**

ŻYŁY ŚWIATA DIE ADERN DER WELT **VEINS OF THE WORLD 78**

**filmy zaznaczone kolorem niebieskim znajdują się w sekcji „W drodze po Oskara”*

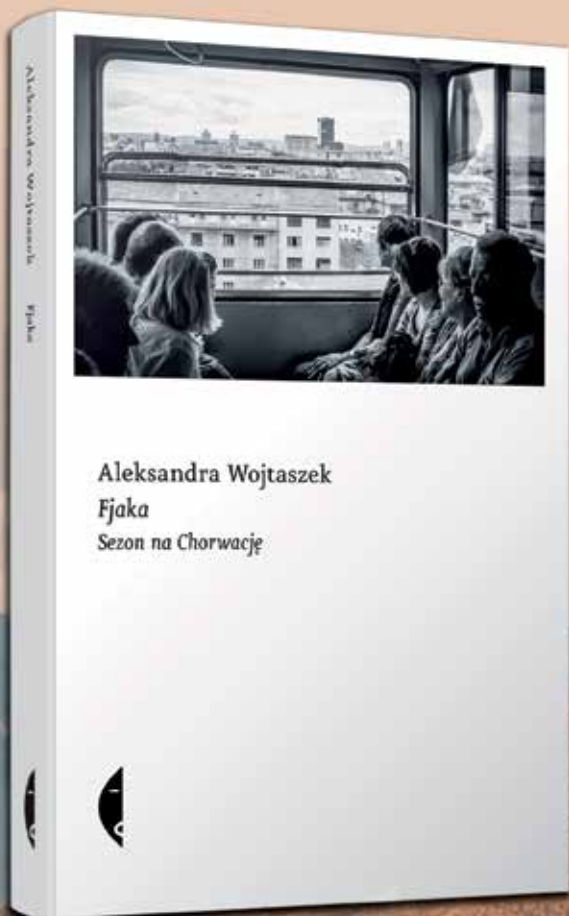

**POLSKI
INSTYTUT
SZTUKI
FILMOWEJ**

WWW.PISF.PL

Z miłości do przekraczania granic

Aleksandra Wojtaszek

Fjaka

Sezon na Chorwację

Seria Sulina

Maciej Falkowski
Armenia
Oleg z Moskwy

Lea Ypi
Widna
Białostawa i koniec świata

Paulina Siegiert
Miasto łajsa
Wiele historii Kabingona

Ziemowit Szczęsny
Wynylowe miasto

Ziemowit Szczęsny
Wynylowe miasto

Piotr Olekny
Kuchnia
Terror tożsamości

ZAPRASZAMY!

CZARNE.COM.PL ORAZ WARSZAWSKA KSIĘGARNIA CZARNEGO NA NOWOLIPKACH

MUZYKA FILM SZTUKA

Presto

Muzyka | Film | Sztuka | Inspiracje

Codziennie

ważne treści na PrestoPortal.pl

Co kwartał

nowy numer **czasopisma**

ŻYJ WOLNO. **CZYTAJ PRESTO.**

FILM & TV KAMERA

produkcja w filmie, TV i reklamie

ZNAJDŹ NAS W INTERNECIE

www.filmtvkamera.pl

Prenumerata: tel. +48 22 50 65 852, bok@unit.com.pl, kamera@unit.com.pl

Odwiedź nas na Facebooku

tygodnikprzeгляд.pl

INNY PUNKT WIDZENIA

W A R S Z A W A
23.11 - 3.12

eurazjafestiwal.com

Najlepsze filmy świata
premierowo w Polsce!

**FILM
FESTIWAL**

kino Luna
kino Atlantic

W I S Ł A

**FESTIWAL
FILMÓW
POLSKICH**

www.festiwalwisl.pl

Albania, Armenia, Azerbejdżan, Bośnia i Hercegowina, Bułgaria, Chorwacja
Gruzja, Kazachstan, Kirgistan, Korea Południowa, Macedonia, Mołdawia
Rumunia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Tadżykistan, Turcja, Uzbekistan, Wietnam

Finansowanie:

Organizatorzy:

Patroni medialni:

zwierciadło

psychologia dla ciebie
sens

**K
MAG**

KINO

PRESTO
Presto

**FILM&TV
KAMERA**

ams

CONTEMPORARY
LYNX

EXAMPLE.PL

**ZUPERNIE
INNY ŚWIAT**